

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği Yayın Organıdır.

Cilt: 19 Sayı 225 Ekim 1978

Dernek adına Sahip ve Sorumlu Müdür :
Ergün ARIKDAL
Genel Sekreter :
Selman GERÇEKSEVER
İdarehane ve Dernek Binası :
Pangaltı Kurtuluş Caddesi No: 14/1
(Akbank bitişiği)

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi :
RUH ve MADDE P.K. 1157 — İSTANBUL
Abone ücreti : Yıllık 150 TL. - Yurt dışı 180 TL.
Telefon : 46 76 08 (19.00'dan sonra)

Dizgi, Baskı, Kapak : TAŞ Matbaası (Tel.: 22 92 72).

Cilt : Oğuz Mücellithanesi

Sevgili Okuyucular

«RADYESTEZİ, Kuramı ve Uygulaması» isimli yapıtı yayınladık . Kitabın büyük bir kısmı uygulamaya ve yaşam içinde yarar sağlamaya yönelik olarak hazırlanmıştır. Kurumsal olanak ne olursa olsun, uygulama ve pratik sonuçlar böylesi etkilerin varlığını açıkça ortaya koymaktadır. Her zaman kullanılacak metodlar ve yönlendirici bilgi ve tavsiyelerle doludur. Dünyanın her yerinde en yaygın şekilde uygulanan radyestezinin bundan böyle, memleketimizdeki meraklılarca artık zorluk çekilmeden uygulanacağını umuyoruz.

Ekim ortlarında «Ruhun Kurtuluşunda HİNDUİZM» isimli kitabı sunacağız. Doğu Spiritüalizmi dizisine dahil olan bu yapıtta, Hinduizm hakkında bilinenlerin, çoğu eksik bilgilerin, gerçek yüzüyle karşılaşılabileceğini sanıyoruz. Pek karmaşık olan Hinduizmi bir kitapta açıklamak olanağı zayıf olmakla beraber, bu eserin bu konuya oldukça güçlü bir ışık tuttuğunu saptadık

Ruh ve Madde'nin ve Metapsişik Derneği bildiği ve inandığı gerçekleri, görevine uygun bir şekilde, sizlere aktarmak için tüm olanaklarını kullanmaktadır. Olanaklarımız genişledikçe daha da memnun olacağınız bir kimliğe girebilecektir.

Ülkemizin Tekâmülle ilgili tarihsel görevini yerine getirmesi için gerekli olan değişim süresi içinde, takdir edilen hızla, ilerlemektedir. Sabır ve metanetle yaşamı sürdürmek ve mutlu sona doğru gidişi gözlemekten başka yapacak bir şeyimiz yoktur inancındayız.

Selâm ve Sevgiler

E. ARIKDAL

Geleceği Değiştirme Şansımız Var!

«Mayıs 1977'de yapılan D.D.İ. Kongresinde durugörü deneylerini anlatan Dr. M. Ryze'in bu ifadeleri (DDİ Güçleriniz) isimli kitapta yayınlandı. Buradan alınan bir ilgi çekici bölümü sunuyoruz.»

● Milan RYZL
(Question De, No. 21)

Çeşitli gözlemlere göre, geleceğimiz sanki bizi beklemektedir. Bu sorun beni son derece ilgilendirmektedir. Deneysel olarak ondan söz etmek istiyorum. Kullandığım teknik «Durugörü - Yolculuğu» denen bir tekniktir. Birisini ipnotize ediyorum ve ondan gelecek olayları görmesini istiyorum. Meselâ ona şöyle söylüyorum: «Evden dışarı çıkıyorsunuz... sokağa geldiniz... sağa dönünüz... üç ev boyunca yürüyünüz... durunuz... sağınızda bulunan apartmana giriniz... ilk kata çıkınız... sağdaki daireye giriniz... ve eşyayı tarif ediniz.»

Süje bunu başarıyla yerine getiriyor. Bu deneyler bazan öyle başarılı oluyordu ki Süje benim hatalarımı bile düzeltiyordu. Eğer, örneğin, «Üçüncü kavşağa kadar yürüyünüz, orada bir gazete satıcısı göreceksiniz, sağa dönünüz» deyince, bana yanıt olarak :

«Üçüncü kavşakta mı, yoksa gazeteciden sonra mı sağa dönmemi istiyorsunuz?» diye cevap veriyor. Neden diye soruyorum. Yanıt : «Gazete satıcısı dördüncü kavşakta da onun için.» Süje'nin benim yanlışlarımı düzeltebilmesi, bu kimsedeki DDİ yeteneğinin çok güvenilir olduğunu göstermektedir. Aynı süjeyle, önceden bilinen olaylara müdahale sorununu çözümlenebilmek, aldığımız kararların geleceği etkileyip etkilemediğini öğrenmek için birçok deneyler yaptım. Bu deneylerde gene aynı süje, pek de hoş olmayan bazı olayları önceden söyleyebilmişti. Neden hoş olmayan? Zira, bu durumda, kişinin geleceği değiştirme şansı oldukça büyüktür. C halde, çevre insanların hayatlarındaki hoş olmayan olaylar üzerine konsantre olalım, bu olayları önceden bildirelim ve çeşitli girişimlerinin sonuçlarını analize çalışalım. Sonra,

bizi kişisel olarak ilgilendiren hoş olmayan olaylara konsantre olalım. Bu durumda, araştırma sırasında, «geçerli kehanetlerin», onlara engel olmak için yapılan tüm çabalara rağmen, daima gerçekleşmekte olduğunu gördük.

ESASINDA POLİS BİZİ DURDURMALIYDI...

Çekoslovakya'da bulunduğum sırada, Prag yakınlarında, bir milyon nüfuslu bir şehirde, ipnotize ettiğim süje üzerinde bu deneylerden birini yaptım. Deneyden sonra, süjeyi, bulunduğumuz yerden yirmibeş kilometre öteye yolcu ettim. Şehri mobiletle geçmesi gerekiyordu ve bu durumun deneylerimizi kontrol etmek için iyi bir fırsat yaratacağını düşündüm. Yola çıkmadan önce, geleceği kesinlikle önceden bilebilen bu süjeden, yolculuğu sırasında hoş olmayan bazı şeylerle karşılaşp karşılaşmayacağını bana önceden söylemesini istedim. İzlememiz gereken yolu çok doğru olarak izledi ve sonuç olarak : «Hoş olmayan hiç bir şey görmüyorum; yolculuğum sonunda evime ulaşacağım.»

Bu kehaneti değiştirmek için, hoş olmayan bir durum yaratmak gerekirdi. Benim yerime siz olsanız ne yapardınız? Bir kazaya sebebiyet verebilirdim, ama buna cesaret edemedim, zira olayların nerelere varacağını, kimse bilemezdi. Bu olasılığı bir kenara ittim. Başka bir çözüm, insanın polisle başını derde sokacak biçimde yol kurallarını bozmaktan ibaretti. O zamanlar, Çekoslovakya'da iki yol vardı ki çok kesin kurallara bağlıydı. Oradan geçiş sıkı şekilde kontrol ediliyordu, cezası şiddetliydi, Amazondan geçmek daha kolaydı.

Süjemin benim arkamda «amazondan»

geçmesine karar verdik. Bütün şehri baştan başa geçtik. Otoyolda kimse yoktu, iyi hatırlıyorum. Ama hepsi polisler tarafından gözetilen birçok kavşaktan geçmek gerekiyordu, tam yirmibeş kilometre, gayet kalabalık bir trafikte, adım başı bir polis varken. Bir kere bile durdurup ceza vermediler, hatta ben böyle birşey olsun diye yanlarından geçerken motorsikleti yavaşlattım bile. Kısaca önceden söylediği gerçekleşti.

KEHANETE KARŞI ETRAFLICA DÜŞÜNEREK HAREKET EDİYORUM

Bu olayın bilimsel araştırma bakımından hikâye yanı pek azdır. Bu tip araştırmalarda çok «deneysel» durumlar düzenleneye çalıştım.

Şimdi, birbirine çok benzeyen oldukça uzakta bulunan iki kapılı bir oda düşünelim. Süje ipnotize edilmiş durumdadır. Süjeden hangi kapıdan çıkacağını önceden bilmesini istedim. Bir kâğıt parçasına kehanetini yazdı, sonra ben odadan çıkmak için saptayacağın kapının önünde yazı-tura attım. Baktım kehanet doğruydu. Çıkmak istediğim kapıyı yazmıştı. Deneye yeniden başladım. Doğru cevapların kaç tane olduğunu hatırlamıyorum, ama sonuç istatistik olarak çok anlamlıydı. Kehanet hususunda enine boyuna düşünerek hareket etmeyi kararlaştırdım. Bunun için, sistemli olarak, diğer kapıdan çıkmama rağmen bu kehaneti önceden bilmem gerekiyordu.

Mümkün olduğu kadar doğal bir ifade kullanarak, ona: «Yazmakla çok vakit kaybediyoruz. Daha çok ve çabuk bilgiye ihtiyacımız var. Siz kehaneti yüksek sesle söyleyin, ben yazı-tura atayım ve rastgelen kapıdan çıkayım» dedim. Bu yazı-tura anlamsız bir ameliye olarak ve süjeyi şaşırtıcı olarak kabul edilebilir, zira, kehanetin tersine, bir kapıdan çıkmağa karar vermiştim. Sonuç son derece çarpıcı oldu. Süje çok emindi —beni tasahh edebilecek kişiliği vardı— ipnoz halini düşündüm, bir tür rüya içindeydi ve bana: «1 No.lu kapıdan çıktığınızı görüyorum» diyecekti. O halde, 2 No.lu kapıdan çıkacağım ve ben ona, tekrar içeri girerken : «Bu sefer, ne yazık ki, şaşırdınız. Tekrarlayalım, kuşkusuz bu kez daha iyi olacak» diyecektim. De-

neyin normal akışı içinde süje böyle hareket etmeliydi, ama gösterdiği tepkiden çok şaşırdım. «İzninizle biraz dinleneyim,» dedi, «biraz yorulduğum sanırım...»

{Araştırmayı kolaylaştırmak için, süjeler deneyin içeriği hakkında yorumlar önermekte cesaretli davranırlar, ama ben olayların akışını daima kontrol ederim}.

Süjeye : «Neden yorulduğunuza inanıyorsunuz?» diye sordum.

— «Az önce, dedi bana, sizi zihnen kapılardan birine doğru ittim ve durmadan oradan geçtiğinizi tasavvur ettim. Ama şimdi, hiç anlayamıyorum. Aynı şeyi doğru olarak yapıyorum, ama sizi geleceğe doğru itmeye çalıştıkça, bir bulut gibi dağılıyordunuz ve hangi kapıdan çıktığınızı göremiyordum.» Bu sonuç çok dikkate değerdi, zira objektif olarak algılayabildiği şeyi eksiksiz olarak söylüyordu. Ne halûsinasyonlara ne de telkinlere baş eğiyordu. Öteki kapıdan çıkmak hususunda ileri sürdüğü kehaneti beklediğim sırada, şöyle cevap veriyordu :

«Böyle bir şeyi önceden söyleyemem.» Bu ifadeden çıkardığım sonuç şu : **biz muhtemelen, şimdiden mevcut olan bir gelecek ile karşılaşmağa gidiyoruz, ama bazı hadiseler önceden görülemiyor. Kişisel kararlarımıza bağlı olanlar, belki de önceden mevcut olarak, duyular-dışı yeteneklerimizle araştırılmıyor. İradem, kararlarım, bir çeşit engel yaratıyor ve geleceği donuklaştırıyor.**

KEHANETİN KESİNLİĞİ TEHLİKELİDİR

Geleceğe müdahalenin tehlikeli olup olmayacağını kendinize sorabilirsiniz. Bu türden örnekler vardır; şöyle olabilir :

«Rüyanızda, bildiğiniz bir dörtyol ağzına doğru gidiyorsunuz ve orada, kırmızı bir araba birden sağınızda beliriyor. Bütün hızıyla üzerinize gelyor, kaza olabilir. Belki de yaralandığınızı görüyorsunuz, Ertesi gün, arabanızla bu kavşağa doğru giderken, rüyanızı hatırlıyorsunuz ve her zamankinden daha dikkatli hareket ediyorsunuz. Sağa bakarken, kırmızı bir arabanın hızla geldiğini görüyorsunuz. Ama siz hazırsınız. Araba önünüzden geçerken yavaşlıyorsunuz, araba önünüzden geçiyor ve kaza meydana gelmiyor. Bu tür

{Devamı Sayfa 13'de}

- Uzay boşluğundaki bir «ısı prizi» matematik ile metafiziği biraraya getirerek, evrenin doğumunu saniyenin milyonda birine kadar ölçdüğünü iddia eden bir evrendoğuma (kozmoğoni'ye) sebep oldu. ●

EVREN

3 Dakika 45 Saniyede Doğdu

● Lancelot HERRİSMAN

Teorik fiziğin üzerine düştüğü tüm soruların esası olan Evren'in Tekâmülü, açıkca, pek çekici bir durumda bulunmaktadır. Kozmik dünyanın genişlemesi öz ve yapısı sınırlı olan insan anlayışını aşmaktadır. Ayrıca, evren materyalinin karmaşıklığı, hiç durmadan, pulsar, kuasar, kara delikler, yıldızlar arası moleküller, ölüyıldızların görünmeyen enkazı... gibi yeni öğelerle zenginleşip durmaktadır. Bütün bunların «neden ve «nasıl»ı hiç durmadan zihinde beliriyor ve insanlık öteden beri, dünya sistemlerini, kökenini de içererek düşünüp durmaktadır.

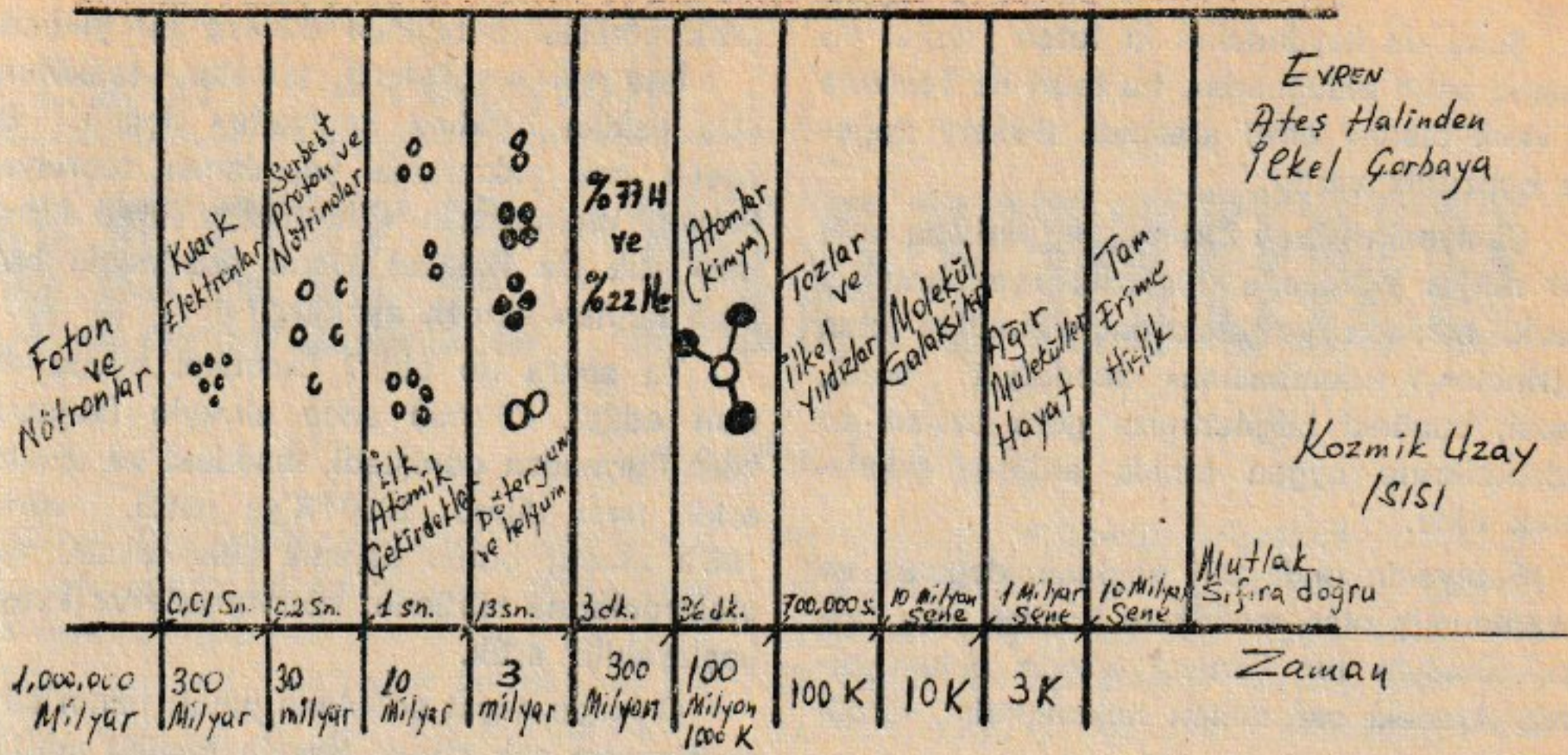
Eski çağların pek güçlü olmayan astronomik verileri bir araya gelemiyordu, modern bilimsel araştırma bunu getiriyor ve meseleyi daha iyi ihata ediyor. Bununla beraber, 1920'den evvel geçerli hiç birşey gelişmedi. Sadece Genel Rölativite evrenin matematik tasvirini yapmağa devam etti. Rölativitenin kozmolojik uzanım'ları başlangıçta Einstein'ın gerçeği oldu. Bu devirde zaman-mekân'ın tabiatını ve de sınırlı ya da sonsuz karakterini tartıştı.

Tamamiyle spekülatif ve sade matematik bir çalışmaydı, bu... Ama aynı devrede, 1920'nin başlarında, Amerika'lı Hubble, şimdi, galaksilerin çekilmeleri (rises) ismini verdiğimiz olayı, teleskopla keşfediyordu. Onlar ne kadar uzakta iseler, uzak mesafeli durumlarda, ışık hızına yaklaşan bir hızla o kadar bizden kaçarlar. Böylece on milyar ışık-

senesl'nde var olabilen ve bizim görünen merkezimizden ışık hızının dörtte üçünden fazla bir hızla uzaklaşan kuasar'lar biliniyorlar.

Teorisyenlerin çoğu, elli yıldan beri, bu gözlemi fizik bir gerçek olarak kabul ettiler. (Henri Poincaré Enstitüsü'nden bir grup araştırmacı farklı bir yorum yaptılar) ve evrende bütünsel bir şişmenin olduğunu kabul ettiler. Onlara göre, evren şişmekte olan dört buutlu bir balona benzemektedir; galaksiler, balonun yüzeyine boyanmıştır, birbirlerinden olanca hızlarıyla uzaklaşırlar.

«İlk Üç Dakika» hakkında yapacağımız incelemede yukarıdaki kısa bilgiye gereksinim vardı. Eğer, gerçekten, Hubble'ün galaksi çekilmeleri doğru ise, ve dünyalar genişleme halinde olan bir uzay içinde bulunuyorlarsa, bütün galaksilerin ve bu galaksilerin bütün yıldızlarının ve bu yıldızların tüm maddelerinin ve de bu maddelerin tüm nükleonlarının tek bir hacim içinde bulunduğu bir devreyi devamlı olarak bulmak için tersine zaman akışına doğru çıkmak yeterlidir. Sadece azami sıkışma nükleer madde vasıtasıyla boyutu sınırlar: tüm evren, böylece, bir yıldız cemaatinde tutulabilir ve bazılarına göre Dünya'nın hacmi ondan daha fazla olabilir. Fakat bu bir ayrıntıdır ve önemli olan, şimdiki halde dağınık halde bulunan madde ve enerjinin tümünü (hangi halde?) içeren toparlak bir evrende onun onbeş milyar düzine kadar mev-

cut olduğun gerçeği içinde kalmaktadır.

Belçika'lı teorisyen Lemaitre, 1927'lerde, râlâtivite ile Hubble'ın ölçümlerinden bu sonuçları çıkarmıştı. O zamandan beri bu model üzerine kurulan teorilerin sayısında azalma olmadı.

Elbette ki bu da spekülasyondur: fizik elle dokunduğu şeyle, ölçebildikleri ile ilgilenir. Evren, konunun bu kısmına kesinlikle girmez. Ayrıca, evrenin, bir anda, ışık hızında bir hızla patlayan ve içerdiği fantastik sayıdaki madde ve ışını tamamen boş uzaya dağılan ateşten bir süper-küre'den sıfır anda çıktığını tasavvur etmek, neticede şu üç soruyu doğuran metafizik bir masal olur :

- İlk küre ve içerdiği herşey nereden geliyor?
- Sıfır anındaki patlamadan önce ne vardı?
- Söz konusu küre evrende tek başına idiyse, fırlayarak durmadan yayılan madde nin şu anda içinde yayıldığı uzayın tabiatı nedir? Önceden mevcut muydu?

Bu üç soru üzerindeki teoriler her zaman tamamen sessiz kalmışlardır. Bu anlaşılıyor! zira bu, bizi, durmadan, «ve önce?», «ve çok eski?» sorusunu sormağa iten boş bir sorun değil midir? Akıl yürütme ortalamamızı aşip geçen bedelini hiç ödemediğimiz «büyük sonsuz ve ebedî» kavramları hakkında ne bilebiliriz?

Kavramların tümü herşeyi belirli rakamlara indirgeyen matematikden geldi öncele ri. Ama bu soyut sonsuz kavramı, zihinsel

olmaktan daha öte, fiziksel bir anlama sahip midir?

Son senelerde meydana çıkan keşifler bu bedelsiz kavramların ilk meyvesini verecek ve patlamayla yaradılışı savunanların işine gelecektir.

New Jersey'deki Holmdel radyoteleskopu sayesinde, bu ölçümler için özel olarak ayarlandığından, gök yüzünün her noktasından gelen 7,35 cm. lik dalga uzunluğunda bir radyoelektrik ışınım gözlemlendi. Bu fotonik ışınım bütün evren boşluğunun 3°K'lık ısısına mutlak sıfırın üstünde üç dereceye (aşağı yukarı -270°C'ye) karşılıktır. Başka de ğişle, bütün galaksilerarası kozmik uzayda, milyarlarca senedenberi uzayı doldurmuş son derece yüksek bir hararetin fosilleşmiş ışınımı olan bir ışınım tortusu mevcuttur. Bu ışınım tortusu aynı zamanda, sürekli genişleme olgusundan dolayı devamlı şekilde azalır.

Buna göre, evrendoğum denklemleri, geçen zamanı da açık hale getirerek bunu eksiksiz şekilde anlaşılır hale getirdi. İlk evren küresinden itibaren geçen olaylar şöyledir :

Sıfır anında, ya da saniyenin birkaç milyonda birinden sonraki anda evren, içi münhasıran foton ve nötrinolarla dolu bir küre idi. Isısı bir milyon tane milyar derece ve yoğunluğu litre başına milyarlarca tonluk hayal dışı bir değerdedi. Şimdiki pek küçük hacimdeki nükleon milyonlarca milyar foton ihtiva eder.

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz

Şunu da kaydedelim ki foton ışığın en önemli amili olduğundan, bu teori ile Tivratta ki «ışık olsun» emri arasında dikkate değer bir benzerlik vardır.

Saniyenin yüzde birinde, ilk patlama ısıyı 300 milyar dereceye düşürdü: fotonların ve kuark, nükleon ve elektronlar halinde olan nötrinoların «donmasına» sebebiyet verdi. Hepsi, bugünkü bilgilerimize göre azalan ısı kademelerine uygun tarzda ardarda yapılanarak oldu.

Saniyenin onda biri geçince, doğmuş ve düzenlenmiş olan maddenin başlıca yapı taşları, tümüyle bir karışım içinde bulunuyorlardı. Aradaki saf ışınım hâkimiyetini sürdürüyordu.

Bir saniye sonra, ortamın yoğunluğu o zaman suyun yoğunluğundan 380.000 kez düşüyor; proton ve nötronlar ikinci safhada tezahür ediyorlar ve kendi aralarında etkileşime başlıyorlar, ısı hâlâ 10 milyar derecededir.

Sonraki safha üç milyar derecedir ve sıfır andan 13 saniye sonra belirir: evren kürenin ışınımı 4 milyon kilometredir. Döteryum, helyum gibi en yalın çekirdeklerden oluşmuştur.

Beşinci safha 3 dakikada tamamlanır ve iki saniye sonra başlangıç patlaması. Evren Güneş ile Merih arasındaki uzay hacmi kadar yer işgal eder; hararet orada bir milyar derecedir, bu şimdiki Güneş'imizin merkez ısısından 70 defa fazladır. Sonraki kırk saniyede proton, döteryum, helyum ve hafif elementler arasında nükleo-sentez başlar: evren

artık genişleme halinde devâsa bir yıldızdır. İşte evren, böylece, tamamı tamamına «Üç dakika Kırkbeş Saniyede» doğdu. Bu başlık çok yakınlarda yayınlanan teorisyen Steven Weinberg'in «The First Three Minuten» (İlk Üç Dakika) isimli eserindeki başlığın hemen hemen aynidir.

Ya sonra ne oldu? Evrensel oyuna devam edildi. 700.000 sene süreye fantastik küre durmadan genişledi, maddesi ve ışınımı eridi, ısısı düştü, 1000°K'ya geldi, sonra 100'e ulaştı; bütün dağılık çekirdekler dış elektronlarına büründü: nötr madde ve kimya başlayabilir artık.

O halde hayat soğuktan geldi: ısısının sıfır santigradın çok altına, hemen hemen mutlak sıfıra düşmesi gerekti, zira gezegenlerin hayata dönüşen kimyasal reaksiyonlarını koruyabilmek için gerekliydi. Görünüşte, evren, yıldızlararası uzayda mutlak sıfıra yaklaşır eridikçe yoğunlaşan sıcak yıldızlarda hayat ve zekâ meydana geliyor.

Maddeden spiritüele doğru gidiş: başlangıçtaki denklemin içerdiği son denklem midir? Dünyaların kaderi hiçlikle yok olup gitmek midir? Her dünya bir diğerinden sonuza kadar uzaklaştığına göre, durum böyledir. Başlangıçtaki küre 10-15 milyar sene önce patladı; genişleme gidgide ağırlaşarak yirmi, elli, hattâ yüz milyar sene sürebilir, yıldızlardaki nükleo-sentez enerji rezervleri bu süreler için yeterli durumdadır. Sonunda mutlak soğukta hareketsizlik haliyle tam bir yokoluş. Evren, sonsuz hiclik, tanecikler koleksiyonu haline geçmiştir. (Science et Vie)

Tekâmülcü Ruhçuluk Ve Medyomsal Yönetimin İlkeleri

Dr. GUSTAVE GELEY

**Bilimsel ve felsefî ruhçuluğun tekâmüle dayalı yorumu ve
Medyomların yönetim ilkeleri, ceise şartları, istemsiz hileler...**

Ödemeli isteyiniz : P.K. : 1157, İstanbul

Esrarlı Arkeoloji

NASKA MAYMUNU

Muzaffer SUAR

Dünya üzerindeki arkeolojik kalıntıların büyük bir çoğunluğu günümüz insanlığına kendi tarihini öğrenme bakımından, bir kitap niteliğini taşıırken, bir başka bölümü de bir sır küpü gibi hiç bir şey söylemeder; araştırmacıların yüzüne bakar durur. Hele bunlardan bazıları, çağdaş bilimle alay eder, bizleri önünde küçültür.

Nazca'da kalanlar da bu gibilerin bir başka türüsüdür. Bunlar ne Mısır piramitleri gibi dağ yavrusu anıtlar, ne esrarlı mebetleri, ne de san'at hârikası heykeller değildir. Bunlar, çok yetenekli bir modern ressamın bir kriz anında elinden çıkmışa benzer cinsten, yerden değilde ancak gökten görülebilen, yaklaşık 250 kilometre karelik bir alana çizilmiş bilmece şekillerdir.

Nazca Düzlüğü diye adlandırılan bu yer, Güney Amerika'da, Peru'da, 75 derece batı boylam çizgisi ile 15 derece güney enleminin kesiştikleri noktanın biraz kuzey doğusunda, Nazca ile Palpa arasında uzanan 48 kilometre boy, 6 - 8 kilometre genişlikte, denizden 42 kilometre uzaklıkta, son derece kurak, taşlık bir arazi parçasıdır. Bu çorak yere yılda ancak 15-20 dakikalık bir süre yağmur düşer. Hiç düşmediği yıllar da vardır. Bölgede nüfus bu gün bile oldukça seyrektir. İklim kuru, toprak verimsizdir. Kuzey ve Güney Amerika'yı bir uçtan bir uca bağlayan kara yolu (Pan American Highway) buradan da geçer. Ama kıyından buraya ulaşmak yine de güçtür, yolculuk çetindir.

Nazca düzlüğü, tarih öncesi kalıntılar bakımından, Nevada, California, Arizona çölleri, Mexico, Hondras, Costarica, Pisco körfezi, Mollendo ve nihayet kuzey Chily (Şili)deki Tarapaca ve daha güneydeki Antofagasta çölleri ve dağlarındaki esrarlı kalıntılar zinciri-

nin içindedir. Bölgenin arkeolojik kalıntılarının karakteri genellikle günümüzün teknolojik olasılıklar mantığının bile dışına taşar. Klâsik arkeolojik açıklamalar burada çoğu kere ya iflâs eder, ya da cılız yakıştırmalardan öteye geçemez. Yapılar, işaretler eşyalar o çağ insanının evrimler kronolojisindeki sırasına uymadığı gibi, toplumu oluşturan sıradan insanların ortak ihtiyaçlarının da ötesinde, sanki, tek egemen bir kuvvetin hizmetinde, her şeyin ona adanmışlığın görüntüsü vardır. Örneğin; bol akarsu veya deniz kıyıları, yahut kent ve ekim alanları olmaya elverişli, yaşama en uygun yerler dururken bu kurama en ters düşen, yüksek, akarsudan yoksun, ulaşım olanakları çetin yerler seçilmiş, yapılar o çağ insanının beden ve el kol gücü meydana getirebileceği akla yatkın birim büyüklükteki elemanlarla yapılmış yerine, bu günün mekanik ve teknolojik olanak ve güçlerinin bile işleme, taşıma, kaldırma sınırını kat kat aşan azametli dev malzeme parçaları ile şekillendirilmiş, inşa edilmiştir.

15 tonluk bir duvar elemanı, 40 tonluk massif granit krişler, 100 tonluk tonozlar, 150 tonluk 300 tonluk tek parça yer döşeme veya örtü elemanları sanki bir tuğla parçası ile çalıştırılıyormuş gibi sıradan kullanılan kütleler olmuştur.

Bunların içinde tek bloku 20 bin ton gelen işlenmiş birimlere tesaadüf edilmiştir. Bir kütlede ağırlığın 45 bin tona vardığı görülmüştür ki, bu her türlü açıklama çabalarını bir anda durmaya ve susmaya zorlar.

İnsan gücünün yetebileceğine aklın yatkınlıkları ise, arkasından şu soruyu getirir: Bütün bir millet sadece bu yapıları meydana getirmek için mi çalıştırılmıştır? Bu insanlar bir yapı kölesi olarak mı doğup ölmüşlerdir?

Kişisel, sade yaşamdan hiç bir iz yoktur. Sanki her şey mutlak bir kudrete, akıl almaz bir ihtişama ya da o çağ insanının değil, bir başka şeyin emir ve isteklerine hasredilmiştir. Bunlar ilkel insanların gereksinimleri değildir. Dağ keçilerinin zor tırmanacağı yüksekliklerde muhteşem platformlar, Güneşin ve planetlerinin periyotlarını kılı kırk yaran incelikle hesaplayan takvimler, Dünyanın manyetik kutuplarını belirleyen işaretler, arabası olmayan tekerlek kullanmayan insanlar için yapılmadığı belli olan yüksek vasıflı beton yollar, gök yüzü gözlem evleri! O neye yaradığını kesinlikle bilemediğimiz azametli, çelik kadar sert kayalardan kesme heykeller ve jeometrik şekiller.

Nazca'dakiler derseniz, bunlarda öyle. Bir işaret, bir resim, bir uyarma veya yol gösterme aracı insanlar için yapılmış ise onların görelebileceği, yararlanabileceği yerde ve biçimde olması gerekmez mi? Oysa ki, bu işaret ve şekillerden niç birisinde yerden görüüp yararlanma düşünülmemiştir. Düşünme değil, istenmemiştir bile. Bunlar yaşama elverişli yerlerde bile değildir. Feki, kimin işine yararlar? Gökten incek meleklerin mi? Ay'a, Güneş'e, yıldızlara maymun, kuş örümcek resmi göstermenin, Dünyanın yüzüne çizikler atmanın gereği nedir?

Yukarıdanberi sıradığımız şeylerin, hep böyle kendimize göre düşünüp, neresinden tutsak bize uyar bir yanı olmadığına, ama hemen hemen hepsi de çok büyük emek, bilgi ve her hâlde mutlak bir gereksinimin karşılığı olarak yapıldığına göre, bu işe kendi açımızdan değil de, yapanın açısından bakmak sanırım daha doğru ve aslında tek çıkar yol olacaktır.

Biz bu yazımızda Nazca'daki işaretlerden sadece bir kaçı üzerinde duralım. Bakalım bir sonuca varabilecek miyiz?

Öncelikle bölgenin önemli bir özelliğinin belirtilmesi gerekecektir :

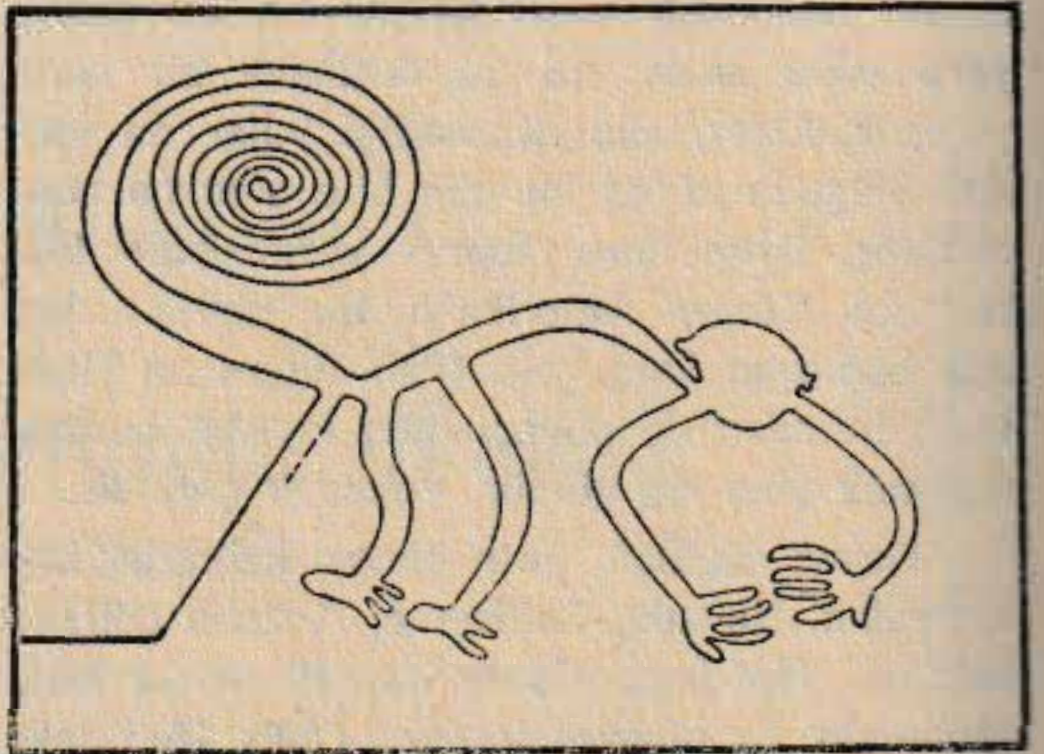
Gobi çölü, Büyük Sahra, Tassili dolayları, Tarapanca, Antofagasta çölleri, Meksika yayları, Nevada, Arizona ve California çölleri gibi, Nazca ve dolayları da tam bir çöl görünümündedir. Bölge yağmursuz ve gök daima açıktır. Arazi, önemli engebeler, çukurlar vermeden hemen hemen dümdüz uzanır.

Önünüzde dev çizimler için 48X8 kilometre boyutlarında bir çizim masası gibidir. Özellikle, bu işaretlerin oluşturulduğu alanın seçiminde, hem insanlardan uzak, hem de gök kubbesinin açık, atmosferinin nemsiz ve berak oluşunun ön planda tutulduğu görülür.

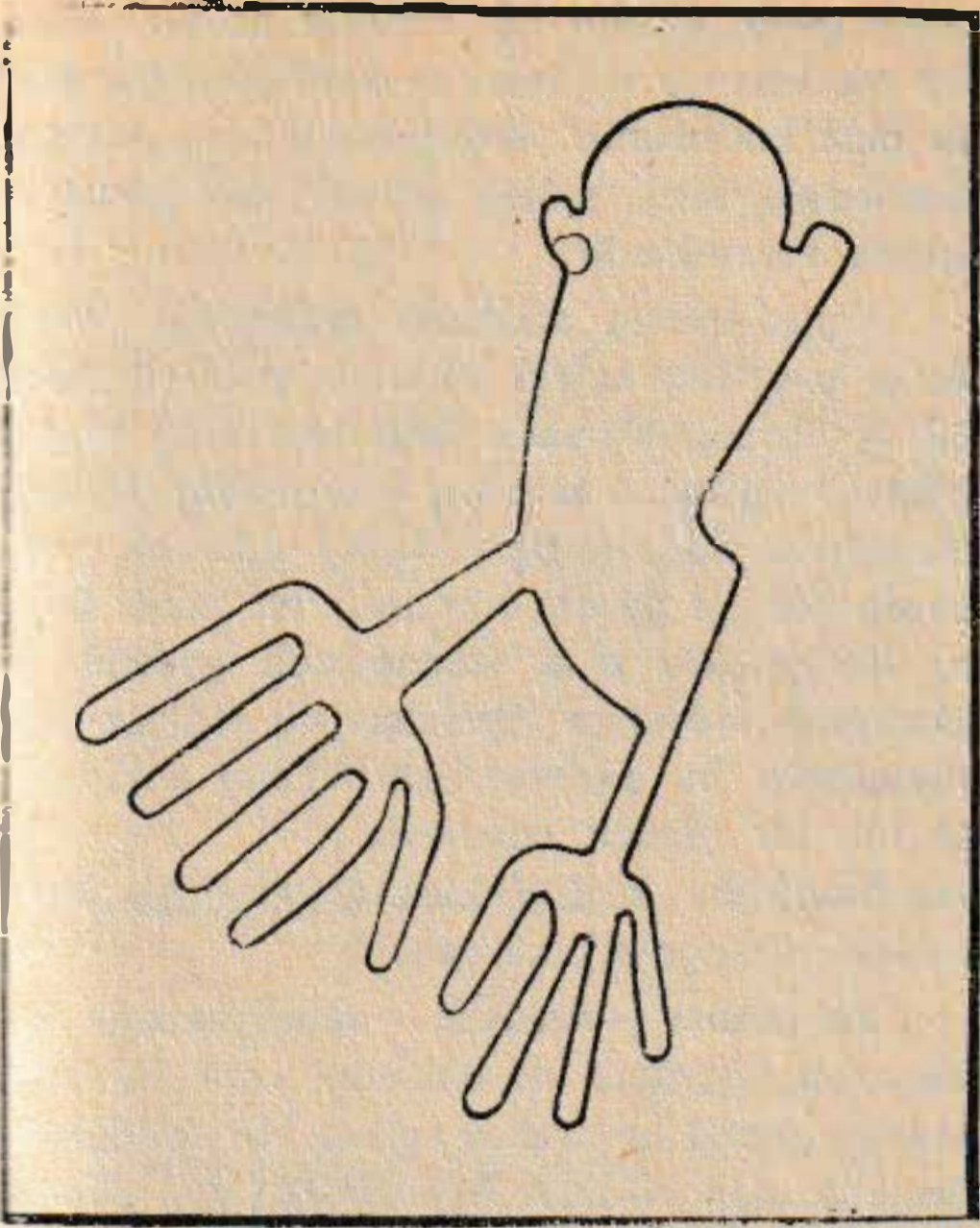
İşaretlerde yerden değil, 350 metreden daha yükseklerden görülebilecek biçimde olduğuna göre bunların, yer yüzünde değil, gök yüzünden görünmesinin istendiği açıkça ortaya çıkar. Boyutlar ise, yine aynı tasarıya uygun, hattâ kuvvetli bir teleskopla Ay'dan bile seçilebilecek büyüklüklerdedir. Dağ, tepe, çukur, demeden ve en ufak bir sapma yapmadan ufukta kaybolup giden geniş izler, boyu 8/9 kilometrelik çizgiler, 2 kilometreden uzun düzgün geometrik şekilli alanlar vardır. Bu da, amacın ikinci gereği ve özelliğidir.

Bölgenin iklim, topoğrafik ve jeolojik yapısına eklenecek son derece önemli bir özelliği daha vardır: Burada toprak yüzeyi bu çizim işi için sanki özel olarak hazırlanmış, tebeşiri kendinden bir -kara tahtaniteliğindedir. Bu bir garip yapıdır. Üstte, koyu kahve renkli, 15-20 santim kalınlığında, sanki taş kırma çekiçleri ile parçalanmış görünümlü veren bir moloz tabakası vardır. Bu tabakanın altında ise sarımsı beyaz renkte parlak ve yumuşak bir alüviyon tabakası yatar.

Eğer bu zemin üzerinde asırlar boyu sürececek bir iz bırakmak istiyorsanız, taşları kaldırarak alttaki tabakayı meydana çıkarmanız yeter. Kara tahtaya tebeşirle çizilmiş gibi

Şekil : 1

Şekil : 2

İsteddiğiniz resmi yapabilirsiniz.

Bu işlemin tersi de olabilir: Yaptıklarınızı yok etmek isterseniz, kağıdırdığınız molozları bu izler üzerine döküp geçivermeniz yeter. Bu, üzerine parmak basılacak bir özelliktir.

Nazca'da başlangıçta 8 veya 10 esas noktada toplandığını sandığım bu yüzey işaretleri ile temizlenmiş alanlar zannımca ve bilinmeyen bir nedenle sonradan âdetâ kasıtlı bir şekilde (rastgele) diyebileceğimiz bir takım (Düzen dışı) izlerle anlaşılmasız hâle getirilmiştir.

Alman asıllı Amerikalı bir matematikçi ve amatör bir arkeolog olan Miss Maria Reiche (Rayh okunur) 25 yıldır bu bölgedeki saret ve şekillerin tam bir haritasını (veya ölünesini) çıkarmaya çalışmaktadır. Haritanın tamamlanmasından sonra yapılacak tetkiklerde (Asıl) olanlarla (Düzen dışı) olanların dikkatli bir ayırımı yapılırsa, orijinal formların mânâ ve hizmet ettikleri maksat daha kolaylıkla ortaya çıkarılabilir.

Bu bozucu izlere birde ender de olsa yağın yağmurlarla insanların yaptıklarını katmak gerekir. Özellikle hayvan figürleri üze-

rinde görülen izler bu son türdendir ve diğerlerinden kolaylıkla ayırılabilir. Konumuz olan (Nazca Maymunu) da bu tür bir bozuntuyu kuyruk kısmından almıştır. Ama en sağlam kalmışlardandır.

Artık maymunumuzu incelemeye geçebiliriz (Şekil - 1). İlk bakışta bu şekil işlek bir elin stilize ettiği açık ve seçik bir maymun şeklidir. Kol çizgilerinin biçimi ise, ona (bir şey topluyormuş) görünümünü vermektedir. Ama topladığı şey ortada yoktur.

Diğer taraftan, maymunun anatomisinde de bir gariplik vardır :

a) Kuyruk, bedene göre ölçsüz, itfaiye hortumu gibi uzun ve omurga yapısının tersine bir bükümle, abartılmış bir helezon biçimindedir.

(Hâlbuki uzun kuyruklu maymunlar dallara kuyruk ucunun iç kısmı ile sarılırlar).

b) Ellerdeki parmakların sayısı, birinde 5, diğerinde 4,

c) Ayaklarda ise, birinde 2, ötekinde 3'dür. (Orijinal fotolarından tetkik edilmelidir.

Bu eksik ve yanlışları, resmi çizenin bilgisizliğine ya da ihmâl veya keyfiliğine vererek, resmi (normal) miş gibi kabüllemeye kalkarsak, onun anlatmak istediği asıl şeyi (şimdiye kadar bir çok kişilerin ve hâttâ bazı bilimsel dergilerin yaptığı gibi) açıklamaya, sanırımki olanak yoktur. Aksine!.. Seklin anlamı, bu bilerek yaorlan tersliklerdedir. Amaç: Bize kusurlu gelen bu noktalara dikkati çekmektir. Çünkü —anlatım— onlardadır.

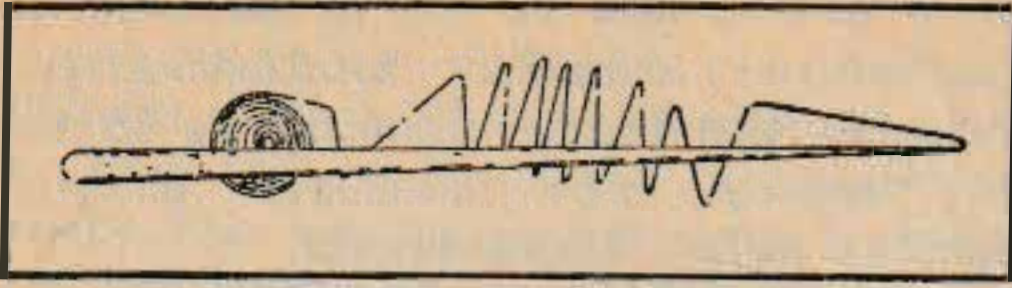
Bir başka şekilde ise, (Şekil - 2) eldeki parmaklar sayısının, özellikle ve inatçı bir gösterişle 5 ve 4 olarak çizilmesi, bu görüşü doğrular. Şekil âdetâ (Dokuz.. dokuz.. dokuz!) diye bağırmaktadır.

d) Resimlerde kol ve el, kafa yahut kafa biçimli bir yuvarlaktan doğrudan çıkarılmıştır. Oysaki, bu oranlar hayvanlarda kafadan değil, gövdeden çıkmaktadır.

e) Her iki şekilde de kafalarda kulak veya kulağa benzer iki çıkıntı vardır.

İkinci şeklin ne kusa ne de kurbaçava benzer bir vanı vaktır. Bu bakımdan, sekilde birliğimiz bir hayvan simgesi aramak ver-sizdir.

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz

Şekil : 3

f) Ancak, el, parmak, gövde, kafa gibi form ve organlar canlılara has olduğundan, bu şekillerde, bir (Sayı) ve (canlılık) anlatımının ortaklaşa olarak belirtilmek istendiği kesinlikle söylenebilir.

Şimdi, ilk bakışta bu iki figürle hiç bir ilgisi yokmuş gibi görünen bir başka şekli karşımıza alalım. (Şekil - 3)

Bu, günümüzde çoğunlukla amatörlerin, iri balıkların tutulmasında kullandıkları —makaralı olta— biçiminde bir şekildir. Ama, bunda da maymunda olduğu gibi tuhafliklar vardır. Olta ipinin iğnenin takılacağı uç tarafının serbest olması gerekirken, sanki bir acemi tarafından çizilmiş gibi, olta sopasının ucundan zikzaklar çizerek gidip makaraya sarılmaktadır. Ama, ipi temsil ettiğini kabullendiğimiz çizginin makara sarım tarafındaki kırınım sayısı ise yine 9'dur (Tepeler).

Bir önemli nokta daha var: Hem bu oltadaki, hem de maymunun kuyruk helezondaki dairesel çizgi sayıları (yanı çapta) 9'dur. Bu şekli bir oltaya değil de, bir zamanlar (yo-yo) diye büyük küçük herkesin elinde bir eğlence aracı olan makaraya benzetelim. Ama, o makarada sarım ve ters sarım yâni makaranın gidiş-geliş hareketlerinin yumuşaklıkla oluşturulması için ipin ucunun bir sopaya değil de parmağa bağlanması gerekir.

Şekil ister (yo-yo) ister (olta) olsun, öncelikle ipin böyle zikzaklı durması anlamsızdır. Fakat, ya şeklin asıl anlatmak istediği zaten böyle zikzaklı bir hareket ise? Evet!... Bence de öyle!

Problemi bu açıdan ele alırsak, çözüme giden yolu bulmak kolaylaşır. Şimdi şekle bir kere daha dikkatle bakalım: Olta sopası diye baktığımız ince uzun üçken aslında bir (Yön) ve (hareket) işaretidir. Yâni (ok) işaretinin daha sadesi. Spiralin merkezi de bu hareket ve yön işaretinin üzerinde bırakılmıştır.

Şekil genel anlamı ile, hareket hâlinde olan bir merkezi ve bu merkez etrafında dönmekte olan bir cismin yörüngesinin bir düzlem üzerindeki izini, stilize edilmiş bir görünüş içinde vermektedir.

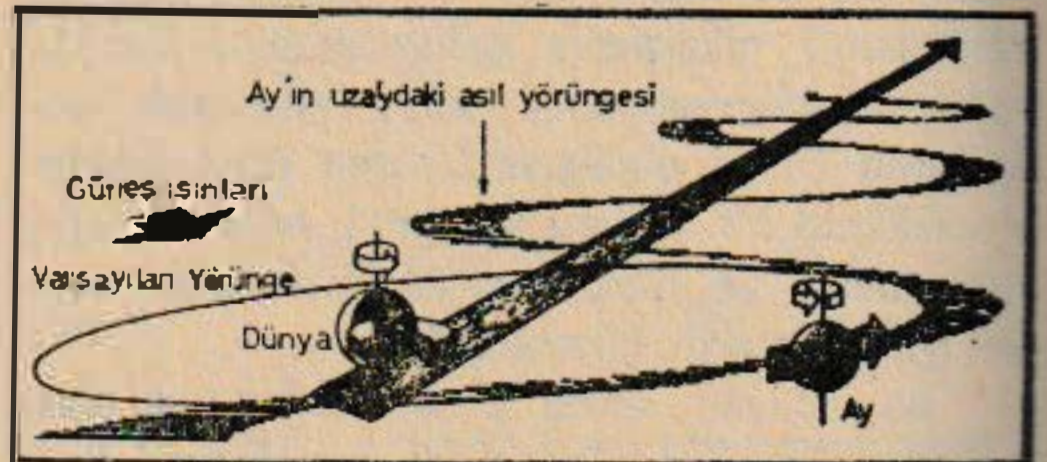
Bunu, Dünya etrafında dönmekte olan Ay'ın uzaydaki hakikî yörünge şekli ile (Şekil 4) karşılaştırırsak, şekli tam bir uyum gösterir ve mânâ kazanır. Eğer şeklin -Güneş Sistemi-ni ifade ettiğini kabûl edersek, uzayda olduğu yerde durmayıp bir yöne doğru ilerlemekte olan Güneş adlı yıldızın, 9 planetinin, yörünge zikzakları ile topluca yürüyüşünün, bu çizimde belirtildiğini anlamakta hiç bir güçlük çekmeyiz.

Evet! Bu şekil (Güneş sistemi) ve (planetler-yörüngeler) simgesidir.

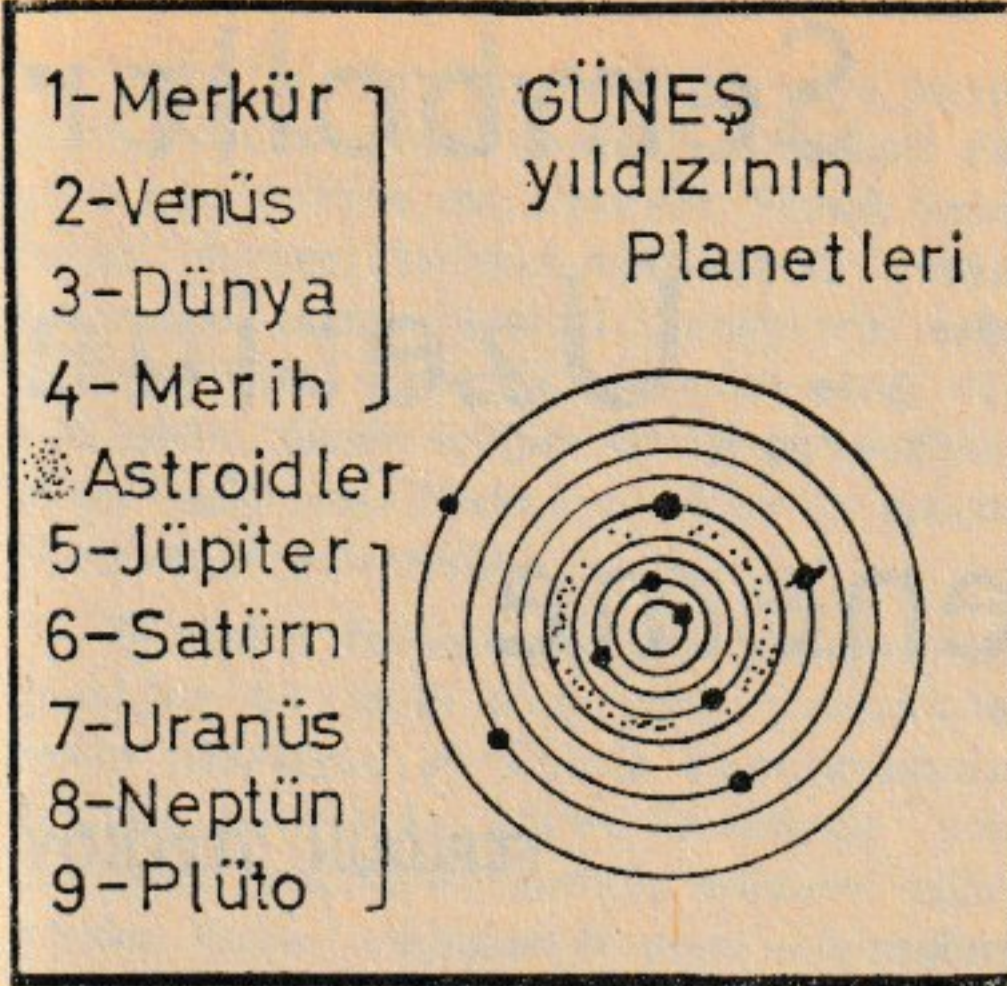
Bu çözüm —Anahtar— niteliğindedir ve Maymun figürünün de anlamını verir. Sadece kuyruk spirali bir futbol sahası büyüklüğünde çizilmiş olan NAZÇA MAYMUNU da, Güneş sistemini (planet sayısı ve iki ayrı ve önemli bilginin de eklenmesi suretile) onu tepeden göreceklere mükemmel bir espri ile anlatım şeklidir.

Şeklin analizine geçerseniz: Burada, kuyruktaki dokuz spiral çizgisi 9 planetin yörüngesini, kafa Güneşi, sağ eldeki 4 parmak, Merkür, Venüs, Dünya ve Merih'ten oluşan iç planetler gurubunu (bu sayıları gösteren kol ve parmaklar da şeklin iç kısmındadır), şeklin dış kısmındaki sol elin ise 5 parmağı ile, Jüpiter, Satürn, Uranüs, Neptün ve Plüto'yu yâni 5 adet olan dış planetler gurubunu ifade etmektedir. (Şekil - 5)

Doğrudan kafaya bağlı kollar ve bunların (toplama), (kucaklama) görünüşleri ise, kafanın yâni Güneş'in bunlara sahipliğinin, diğer bir anlatımı ile de bu planetlerin Güneşten

Şekil : 4

Şekil-5

türeme kütleler olduğunun anlatımıdır.

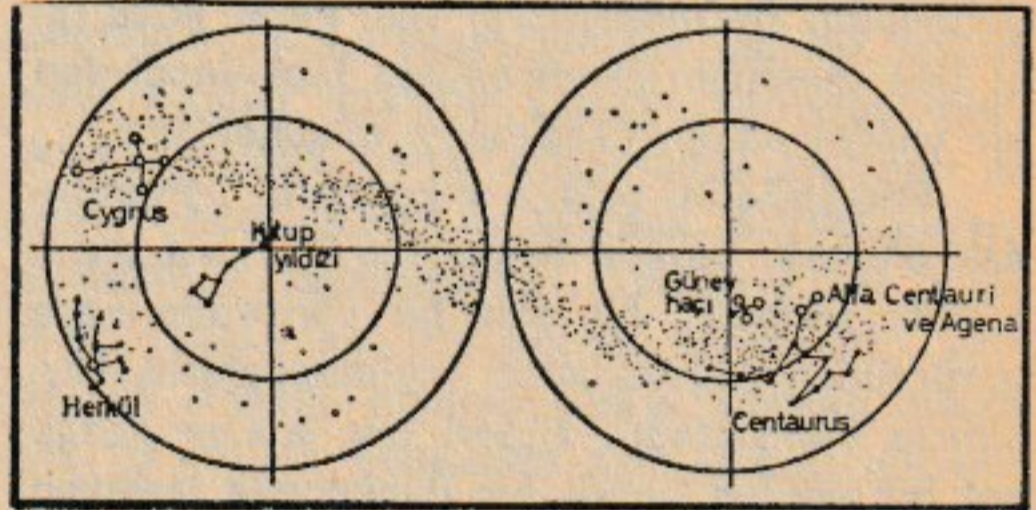
Canlılarda bacak ve ayaklar hareketliliğin gereğidir. Bu organlara yürüyen, yer değiştiren gelişmiş canlılar sahiptir. Nazca maymununda bacak ve ayaklar, anlatım aracı olan hayvan figürünün normâl bir parçası olmakla beraber, Şeklin esas anlatımında, sistemin hareketliliğinin belirtilmesinin yanı sıra ayak parmaklarının çarpıcı sayı formu ile de son derece ilginç bir açıklama taşımaktadır. Şöyleki: Bu parmaklar belirttikleri sayı durumu ile sistemin uzaydaki nirengisini (yer belirten işaret), veya yürümenin, doğrultusunda olduğu yıldız, yıldız gurubu yahut burcu göstermektedir. Bu bilmecenin çözümünü bulmak için, gök yüzü haritalarını açmazdan evvel şu noktaları önceden bilmemiz gerekir:

- 1 — Nazca düzlüğü güney yarım küremizde olduğuna göre, buradan ancak güney yarım küresi yıldızları görünür. O hâlde sistemin yöneldiği nirengi işaretleri yâni yıldızlar güney yarım küresinden görülenler arasında olacaktır, dolayısıyla güney gök haritalarından aranması gerekir.
- 2 — Astronomi bilgisince saptandığına göre, Güneş de bir başka büyük gök cisminin uydusudur. Bunun ise

kendisine en yakın bir yıldız olması gerekir.

Bu yıldızlar veya yıldızlar hangileridir? Bildiğimize göre, Saman Yolu Sistemi içinde Güneş'e en yakın yıldız, Centaurus takım yıldız gurubundan 48.760.000.000.000. (kırk sekiz trilyon 760 milyar) kilometre uzaklık ile (Alfa Centauri) kuzey yarım küresinden görülen yıldızlardan ise, pek kesin olmamakla beraber Cygnus gurubundan Cygnus 61'dir. (Şekil - 6)

Biz dikkatimizi Alfa Centauri'ye çevirecek olursak, burada, görünüm itibarile aynı gurubun (Agena) yıldızını da görürüz. Bu ikilik, maymunun öndeki ayağının iki parmağının anlatımı ile de uygun düşer. Arkadaki ayağın 3 parmağı ise, yine Güneş sisteminin uzayda bağlı olduğu veya kendilerine doğru yürümekte bulunduğu (Alfa Centauri ve Agena)nın arkasında büyük ve parlak 3 büyük yıldızdan oluşan (Güney Haçı)ni görürüz. Bunlar güney küremizin kutup yıldızlarıdır.

Şekil-6

Şeklin ayak parmakları ile anlatılmak istenen görünüşü ile adı geçen bu yıldızların Dünyadan görünüşlerinin benzerliği cidden şaşırtıcıdır.

2 numaralı şekilde kafanın iki yanında bulunan ve uygun bir anlama olanak vermeyen iki çıkıntısının da keza bu iki yıldız simgelediği ancak bu yoldan ortaya çıkarılabilir.

Sistemin, seçilebilecek diğer her hangi bir şekille anlatılması yerine, maymun gibi, insana en yakın ileri evrim düzeyindeki bir canlı figürü ile belirlenmiş olması da yine çok anlamlıdır. Şekil, sistemin (planetlerinin) canlılığını, bir başka deyimle, bu planetlerde omurgalı, yürüyen, kol ve elleri ile iş yapma

(Devamı sayfa 40'da)

Semboller Üzerine Bir Deneme

FERİDUN TEPEKÖY

Sembol nedir? Faraza matematikte X, bir sembol olarak ele alınabilir. X, bir bilinmeyen nesneyi ifade etmektedir. O halde sembol denince, bir mefhumun, bir nesnenin, bir düşünce ve duygunun veya bir fikrin, zihinlerde canlandırılmasına etken olan uyarıcılar akla gelmelidir. Bu uyarıcıların ses, şekil, koku gibi beş duyunun çerçevesinde biçimlendirilen bir yapıya sahip olacaklarını düşünebiliriz.

Sembollerin ortaya çıkışlarını araştıracak olursak, burada iki husus üzerinde durulabilir.. Birincisi, bir olay bir benzetme veya görüntüden kaynaklanan biçimlenişlerle karşımıza çıkmaktadır. Diğeri ise, insanı sezgisel bir yoldan belirli bir düşünceye iteleyeni karakteri bizzat kendinde bulunduran nesnelere. Ancak sembollerin çözümü veya sembollerin bir şahsa, anlatılmak isteneni aktarabilmesi, yeterlilik bakımından her zaman mümkün olamaz. Bir sembole bakan bir şahsın, nasıl bir intiba alacağı, neleri düşünüp, hangi düşüncelere ulaşacağı, neleri hissedeceği ve sezeceği konusu ayrı bir önem taşımaktadır. Bir insanın bir sembolün gerçek anlamına yaklaşması, bir kültür ve bir bilgi kapasitesi işi olacağı açıktır. Bu sebeple bir insanın, bir sembol karşısında kendisine has bir değerlendirmesi ve sezgisel bir yaklaşımı söz konusudur. Eğitilmenin, yetiştirilmenin bu bakımdan özel bir önem taşıyacağı iddia edilebilir.

Kutsal metinlerde ve okkült öğretilerin ezoterizminde, yer yer sembolik ifadeler ve şekillerden faydalanılmıştır. Sembolizmin,

insanın bir mefhum üzerinde kolayca kon-santrasyon sağlaması bakımından büyük kolaylıklar sağlayacağı düşünülecek olursa, bunun neden böyle olduğu hakkında bir fikre ulaşmak mümkün olabilir.

Araba tekerleğine bakan birine, bunun ne olduğu sorulacak, elbet kendi bilgi ve değerlendirme gücüne uygun bir açıklamada bulunacaktır. Ama Budizm hakkında bir bilgisi varsa, durum elbette değişecektir. Tekerleğin çemberinin, göbeğinin ve sekiz adet direğin ve dönüşünün ne anlama geldiğini daha doğrusu neyi sembolize ettiğini böyle bir açıdan değerlendirecektir.

Keza, horoz, kâse, merdiven, güvercin gibi semboller yanında daire ve diğer özel geometrik şekiller de gene aynı şekilde belirli bir bilgi seviyesinin eğitimine sahip insanlara, belirli bir sezgi ve düşüncenin kapılarını aralamakta vasıta olmaktadır. On iki burcun bazı hayvan ve araçlarla sembolize edilmesi ise sadece bir çeşit benzetmelerden ibaret bir gayretin eseri olduğu söylenebilir. Kova, terazi, aslan, boğa, balık v.s.

Petrus'un horoz ötmeden önce üç kere İsa'yı inkâr edeceği bir kehanet olarak İsa tarafından açıklandıktan ve bu olay da aynen gerçekleşikten sonra, yalancılığın sembolü olarak hâla horoz'u kullanabiliydik, nitekim kullanılmıştır da...

Keza merdiven bir yükseliş aracı, yüceliş yolu prensipleri olarak ele alınabilir. Ama bir dam aktarıcısı için merdiven, sadece dama çıkılmayı sağlayan değerli bir araç-

tan başka bir anlam taşımaz. Kâse veya şarap (kan) yanında ekmek (beden) sembolleri de gene aynı şekilde ele alınabilir. Ekmek veya beden, dünyevî tatbikatı, kâse-şarap veya kan'ın ise insanı yüceltici prensiplerin sağlayacağı ruhsal güçlenişi sembolize ettiği düşünülebilir. Benim içtiğim kâseyi sen içebilir misin? şeklindeki ifade bunu daha da açıkça göstermeğe yetecektir.

Sembolik ifadeler, şekil ve diyagramlar, genellikle bir fikrin derli toplu tahayyülüne zemin hazırlayan impulslarla karşılaşmamıza yardımcı olmaktadır. Tabiat ilimlerinde çok kullanılan kanunların, formüle edilmesi eğiliminden doğan, değişkenler arası münasebet formüllerini de bir bakıma sembollerin sağladığı kolaylıklara paralel olarak değerlendirebiliriz. Bir başka deyimle formüller de sembolik ifadeler olarak ele alınabilir. Her hangi bir tabiat olayının ne şekilde oluştuğu hakkında topluca bir fikir veren ve faktörler arasında bağıntılar kuran matematik formüller, bir çeşit anahtar olarak nitelendirilebilir. Aynı şekilde sembollerin de, birer anahtar olarak yine sembolik bir ifade yardımıyla tanımlamamız kabildir. Evet, tabiat kanunları veya oluşumların aydınlanmasını sağlayacak sezgi ve kavrayış kapılarının açılmasında kullanılacak birer anahtar, birer araç olarak ele alınabilir, semboller...

Sembolik ifadelerin ve bilhassa okült sembollerin, istenilen bir sezgi ve kavrayış

kapısını açması için, hiç değilse bir ön eğitimle bazı bilgilere sahip kılınması gerekmektedir, insanların... Aksi halde sembollerin bir fonksiyon göreceğinden bahsetmek yersiz olacaktır. Faraza Petrus'un başından geçmiş horoz hikâyesini bilmeyen bir kimsenin horoz sembolüyle karşılaştığında neleri anımsıyacağı hiç belli olmaz. Keza bir daire, bir tekerlek veya bir haç karşısında da durumunun bundan farklı olacağı söylenemez. Jung'un müşterek semboller (arşetipler) konusunda keza yine aynı açıdan ele almamız mümkündür. Burada insanlığa maledilen ve her insanda benzer izlerin ve sezgilerin oluşmasına vasıta olan sembollerin, yaygın ve geniş bir alanda etkin oluşunu, müşterek ve benzer bir hayat ve yaşam eğitiminin sonucuna bağlamamız mümkündür.

Sembollerin uyandıracığı izlenimler, sezgiler ve düşünceler dünyası, her ferde göre değişik bir görünümde olacaktır. Bir sembolle ilk karşılaştığımızda hiç bir anlam çıkaramamış olmamız büyük bir olasılıktır. Ama üzerinde durup düşünmeğe başlayıp araştırmalara girişecek olursak, sırrın buzları çözümeğe başlayacaktır. Çabamız ve bilgimizin çoğalması nisbetinde sembolün asıl açmak istediği kapının önüne erişmiş olacağız. O zaman sembolün asıl anlamı gözlerimiz önüne serilecek ve bazı gerçeklerin kavramı, böylece daha da kolaylaşmış olacaktır.

Geleceği Değiştirme

(Sahife 3'den Devam)

bir vak'anın yorumu, kuşkusuz, geleceği değiştirmiş olmanız şeklindedir, ama ben eksik bir kehanet söz konusudur demeyi yeğlerim. Gerçekten, kehanetin kesinliği tehlikelidir.

Kehanet doğru olarak başlıyor, direksiyondasınız, sağdan kırmızı bir araba geliyor, ama, sonra, tehlike bir kaza simgesiyle temsil edilmiş oluyor. Duyular Dışı İdrak, genellikle, **simgesel bir şekilde** tezahür ediyor. O halde bu özel hali, bir kaza rüyetinin simgelediği tehlikenin **kısmi kehaneti** olarak yorum-

layacağım. Geleceğin değişmesinden çok burada bir simge anlayışı söz konusudur. Ne demektir bu? Pratik olarak, eğer **aldığımız nahoş kehanetler doğru ve tam ise, maalesef yapacak hiç birşey yoktur.** Bir kehanetin doğru olduğuna peşinen emlin olacak kadar duyular-dışı yeteneklerimizi kafî derecede kontrol edemiyoruz. Bu durumda şunu diyebileceğim ki **geleceği değiştirmeye çalışmak en iyisidir, ya da hiç olmazsa kehanetin gelecek bir realiteyi bildirmediğini, sadece muhtemel bir tehlikeyi simgelediğini ümit etmelidir.**»

Kadir-î Mutlak Allah Ve Hiyerarşik Düzeni

Ağustos 1978 sayımızdaki «**Âlemlerin Rabbi, Rab, Cebrail ve Resuller**» başlıklı yazımızdaki Ruhsal Tebliğden, yanlış anlamlar çıkarıldığını öğrenerek; yorumunu okuyucuya bıraktığımız tebliğin bazı bölümlerini açıklamaya gerek duyduk.

Önce şunu peşinen belirtelim ki, sözü edilen tebliğin, çok tanrıcılık, mitoloji tanrılarıyla ilgisi yoktur. Belki mitolojilerde sembolize edilen çok tanrılarla anlatılmak istenen de bir hiyerarşik düzendir. Amacımız bu olmadığından, asıl maksadımız üzerinde duralım.

Gerçek spiritüalist, Mutlak Yaratan'ı çok iyi bilir. Yine gerçek spiritüaliste göre, Kadir-i Mutlak ALLAH, TEK'tir.

Şu uçsuz bucaksız Evren'de nokta bile sayılmayan yeryüzündeki, insanca yönetimi-mizde bile bir hiyerarşik sıralanış varken; neden Evrenin Yönetiminde, Büyük ve Yüksek Hiyerarşik Düzen olmasın?

«... Bu devrenin başlanğıcı, bir Rabbül Âlemin ile başlamıştır. Rabbül Âlemin, Kadir-i Mutlak olan ALLAH değildir.

Âlemden maksat, sizin güneş sisteminizi de içerisine alan bir kaç sistemin yöneticisi durumunda bulunan bir ilâhi mekanizmadır. Ve devre devre, bu ilâhi mekanizmanın, her plânetin sevk-ü idaresine memur ettiği varlıkları vardır : Dünyanın, Merih'in, Venüsün, Ayın, Güneşin v.s. Kâinatta mevcut olan hiyerarşik sıralanış zaten bunu zaruri kılar. Binaenaleyh, sizin bahsetmiş olduğunuz vazifeli varlıklar, ism-i müsemma olarak, yani isimleri belirlenmiş vazifeliler olarak zikrettiğiniz bu kimselerin Rab'leri, aynı RAB idi.

Şüphesiz dünyanın çok eski geçmişleri vardır. Ve çok bozulmaları, kurulmalar, dağılmalar olmuştur. İcabında herhangi bir yaratığın gerekli şekilde tekâmülüne hizmet edemeyecek kadar yozlaşmış; icabında fevkalâde bir hizmet görecektense kadar gümrah bir hale gelmiştir. Yani, mektepler kapanmıştır. Her mektebin açılış ve kapanışında idareci kadrosu değişmiştir.

İşte bu idareci kadrosu, halihazırda, ve sizin «**ezel**» dediğiniz vakitten, «**ebet**» dediğiniz vakte kadar, bir tek RAB'bin ve ilâhi mekanizma temsilcisinin, muktedir, kavi elli bir varlığının sevk-ü idaresinde bulunmaktayız.

Bu devrenin hitamında, yani mektebin kapanışında, şüphesiz O'nun da vazifesi hitam bulacaktır...»

Her halde tebliğin ters anlaşılan bölümü bu olmalıdır.

Bugün büyük astronomlar ifade etmektedirler ki, uçsuz bucaksız evrene yeni nebülözlere ilâve edilirken, bir kısım galaksiler de dağıtılmaktadırlar. Ne yeni nebülözlerin ortaya çıkışı ve ne de eskilerin dağıtılışı, yaratma ve yoketme fiilleriyle ilgili değildir. Sadece biçim değişmektedir. Çünkü bu fiili ifa eden görevli yüksek ilâhi varlıklar, Mutlak Yaratanın Koyduğu Yasalara eksiksiz uyarak, İlâhi Murat Yönünde değişmeler yapmaktadırlar. Yani, ne yoktan bir şey yaratmaktadırlar, ne de var olanı yok etmektedirler. Her şey yaratılmış, evrende mevcuttur... Yüksek Yönetici İlâhi Mekanizmalar, Büyük ve Yüksek Hiyerarşik Düzen içinde yerlerini almış olarak, görevlerini yapmaktadırlar...

İşte bu büyük hiyerarşiye tabi sıralanışın içinde, bizim âlemimizle ilgili olan Yüksek İlâhi Ruhsal Yönetici Mekanizmaya, Âlemlerin Rabbi diyoruz.

Bu sistem içindeki diğer ünitelerin İlâhi Ruhsal Yöneticilerine de RAB ismini veriyoruz.

Kadir-i Mutlak Yaratan'a doğru uzandığımız tasavvura çalıştığımız bir koni düşünelim. Bu sonsuz cesametteki koninin tabanında bizler varsak, uç noktasında da İlâhi İrade Kanunları mevcuttur. Bu konileri bütün evrene yayalım: Uç noktaları aynı yerde: İlâhi İrade Kanunlarına bağlı... Tabanlarında ve kademe kademe kesitlerinde, sonsuz evrenin sonsuz üniteleri bulunmaktadır.

Mehmet Sancar

Bu büyük cesametteki bizim sistemimiz le ilgili koni dahilinde bir çok kademeler, bir çok üniteler sıralanmıştır... İşte bunların yönetimleriyle ilgili varlıklara, yüksek, ilâhi varlıklara RAB deniliyorsa, bunların tepe noktasında bulunana da Sistemin Rabbi deniliyor.

Bize ters ve kusurlu gelen, herhalde bu kavramların sembollerinden çıkarılarak, böyle basitçe, insanca anlatılmasıdır. Kuşkusuz ki, bu anlatımla, Mutlak Yaratan'ın buyruklarını harfiyyen yerine getiren bu ilâhi varlıkları tas-tamam anlatabildiğimizi iddia edemeyiz. Fakat bir yerde, anlatabilmek için basit kelimelerle ONLARI ifade etmek de gerekiyor. Çünkü dinlerdeki RAB ve Âlemlerin Rabbi, bugüne kadar tanıtıldığı gibi, Mutlak Yaratan AL-LAH değildir. Sadece O'nun buyruklarına harfiyyen uyan Ulu Varlıklardır.

Henüz dünyamızın geçmişini bile, «biliyoruz» diyebilecek kadar bilemiyoruz. Bilebildiğimiz bir kaç bin yıllık geçmiş bilgilerimizin dahi çoğunda bir sürü eksikler ve yanlışlar vardır.

Kime sorsak, biraz inancı veya itikadı varsa, dünyamızın bir tek Âdem'inden söz eder. Halbuki yeryüzüne bir değil, pek çok Âdemler gelip geçmiştir. Bazı din uluları da bu gerçekleri bilmektedirler... Ama düne kadar her şeyi apaçık söyleme olanağı yoktu... Bugün, öyle bir bugündür ki, her şeyin apaçık söylenilmesi, yavaş yavaş gerekiyor...

Bugünün Afrikasındaki Dogonlar, hâlâ ilkel bir kavimdir. Ama geleneğinin bilgileri onları, bugün yeni yeni bilinen astronomi öğretileriyle dolu tutmaktadır. Eski Mısır'ın Sirius Yıldızıyla ilişkisi, bu ilkel kavimde de sürüp gelmektedir!..

Daha bir sürü dökümanlar sıralayabiliriz...

Bütün bunlar, dünyamızın geçmişinden çok az şey bildiğimizi anlatırlar...

Anlaşılmaktadır ki, yeryüzünde pek çok uygarlıklar parlamış ve sönmüştür. Niçin sönmüştür? Devreleri bitmiş, okul kapanmış ve yönetim değişmiştir...

İşte her değişim, yeni bir yönetim; her yeni yönetimse, yeni Âlemler ve yeni Âlem-

lerin Rabbini ve buna bağlı Rablerini getirmiştir...

Şimdi bu bilgilerin «Çok Tanrıcılık» ilgisi nedir, desek, acaba bu ilgi kurulabilir mi?..

Biz bugüne kadar «Âlemlerin Rabbini» ve «RAB» kavramlarını Mutlak Allah sanıyorsak, bunu düzeltmemizin çok tanrıcılık ile ilgisi nedir? YARATAN birdir. Yaratma fiili, yalnız Kadir-i Mutlak ALLAH'a aittir. O'nun İlâhi İrade Buyruklarına tâbi bütün yüce varlıkların tümü, ne yaratabilirler, ne de yok edebilirler... Yaratma fiili, Tek Allah'ın olduğuna göre, bunun çokluğu nerede?..

Her «ALLAH!» diyen ağzın anlatmak istediği Tanrı Kavramı acaba bir midir? Hiç düşündük mü?

Vaktiyle Vedat Yavuzok isimli bir mühendisin radyasyon değerlerinden yararlanarak yaptığı bir elektronik araç tanıdıktık. Her şeyin, bu kavramın bir radyasyon değeri olduğunu, bir çok deneyler sonucu bulan bu arkadaş, örneğin «su» sözcüğünün çeşitli dillerdeki karşılığını bu araçtan geçirmiş. Çıkan eğri, bütün dillerdeki «su» karşılıkları için aynı çıkmış... Ve bunu bir çokları için denemiş... Sonuç değişmemiş...

Ama ALLAH kavramı için aynı sonucu alamamış...

Demek ki, her dildeki ALLAH anlayışı, «su» anlayışı gibi somut olmuyor...

Her insan için de bu, geçerlidir...

Şunu apaçık ifade edebiliriz : Hepimiz için bugün Tanrı Tek'tir. Ama hepimizin Tanrı ismini anarken, aynı birliği, beraberliği gösteremeyiz...

Bize bu bilgileri aktaran muhterem var-

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz

lıkların anlattıklarıyla yalnız Rab'ı dile getirmeğe çalışsak; insanın Tanrı kavramıyla, bu anlatılanları karşılaştırsak; bu anlatılan RAB, ancak Tanrı olabilir o insanlar için!..

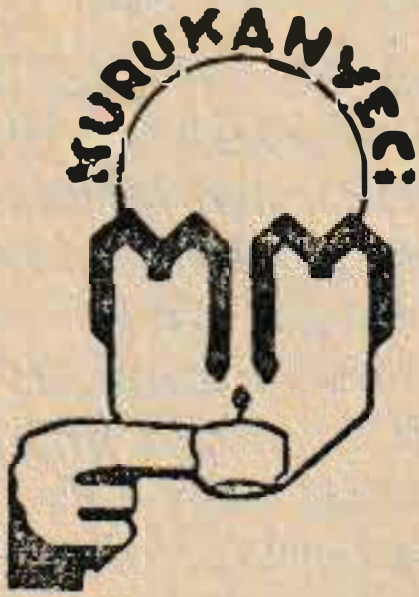
Bugünün insanına anlatılması icabeden gerçek budur. Onu, dünün dogmatik kalıplarından çıkartıp, yıkılması mümkün olmayan ilâhi hiyerarşinin uzantılarına doğru yüceltmek gerek...

Hiç bir Spiritüalist için insan ayırımı yoktur. Dinlerdeki ortaklığı görmüş... Aynı Âdemoğullarından olduğunu kavramış... Bugünün acı kavgasından uzak durabilecek bir düşünce sistemine varmıştır...

Bu ilâhi bilgileri, kısır kelime kalıpları

içine sığdırabilmek, ne kadar hünere sahibi olursa olsun insan, mümkün değildir. Bir seviye kazanıp, duygusallığın yüceliğindeki sezgileri yaşatmak şarttır. Bu seviye ve bu yaşamı elde edebilenlerin bir araya gelip, bunlardan sözetmesi, bilinenleri anlatmak kadar kolaylaşır. Çünkü bu konuşmada, geçerli olan sözler değil, duygular, sezgilerdir...

Kadir-i Mutlak ALLAH'a, bir sürü sıfatlar vermek, insanca bir benzetimdir. Yani, ALLAH'ı Mutlak Yaratıcı'ı, yarattıklarıyla kıyaslamaktır. Yaratma fiilini hiç bir zaman bilemeyecek insanın Tanrı anlayışı, Mutlak'tan öte olamazken; olmaması gerekirken; Mutlak Allah'ı, Mutlaklıktan çıkarmak nedir?!..

Tesis tarihi 1878

KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ MAHDUMLARI

EN NEFİS KAHVEYİ BULABİLİRSİNİZ

SATIŞ YERLERİ :

Eminönü, Tahmis Cad. Beyoğlu Balıkpazarı ve
Kadıköy Çarşı Mağazaları

Eminönü Tel. 22 00 80

Hollanda'lı Medyom CROÏSET Esrarlı «Bermuda Üçgeninde»

● Walter H. Uphoff

Önlü Hollandalı medyom Croiset, daha önce pek çok defalar haklı çıkmasaydı, Bermuda üçgeni hakkında bu son raporu için teminat veremezdik. Onun eşsiz yanılmazlığı dolayısıyla NOS. TV. Hollanda Başkanı Carel Enkelaar'ın haberi önemlidir.

Durugörü yöntemiyle haber vererek 800 kaybın yerini tesbit etmiştir. Geçen Mayıs'da Tokyo'da, canlı bir televizyon yayınında, 7 yaşında kayıp bir kızın bulunduğu yeri çizmiş, 750 polis, kızın vücudunu Croiset'nin işaret ettiği gibi, evin yakınındaki su deposunda bulmuştur.

Karım ve ben geçen Kasım, etkili bir belsegel filmde, kasnağa gerilmiş ve tekerlekli koltuktaki hastaların, nasıl tedavi edildiğini görmüştük. Bir iki tedaviden sonra hareket etmişler, bazıları da yürüyebilmişlerdir.

Ocak 10.-20, 1977'de Croiset ve bir diğer Hollandalı medyom delikanlı Warner Tholen, Croiset'nin «Utrecht»deki evinde buluşup oşenografi harita ve fotoğrafları ve su arama çubuğuyla, tartışmalı Bermuda üçgenini araştırdılar. Bir çok uçak ve geminin kayboluşunun, okyanus tabanında bir çok noktalarda oluşan, tabii bir hadiseden ileri geldiğine karar verdiler. Deneyleri filme ve banda alındı. Dutch Society Fiziki araştırmalar Cemiyetinden, Prof. W. H. C. Tenhaeff tarafından, Croiset ve Tholen'in gözlemlerinin halka açılması ve bilimsel metodlarla, kontroluna karşı çıkmayacakları bildirildi. Croiset'nin bölge hakkında az bir bilgisi vardı ve bu konuda hiç kitap okumamıştı. Tholen deneyin teklifinden önce Bermuda üçgenini duymamıştı bile.. Dolayısıyla verdikleri bilginin ne kadarının bilindiğini bilmiyorlardı. Tüm bilginin kendilerine paranormal kanallardan geldiğinde direktmekteydiler.

Denevde kullanılmak üzere UPI, AP ve US deniz kuvvetleri, kavın uçak ve gemi fotoğraflarını temin etti. İkiisi de okyanus ta-

banının oldukça uzak bir bölümüne dağılmış, manyetik bir alanın varlığından bahsettiler. Croiset'e göre; güçlü manyetik alan ve şiddetli çekim, volkanik indifalarla kıyaslanabilir püskürtmelere yol açmakta ve bu durum özellikle ayın yeryüzüne olan pozisyonunun zirvede olduğu, yani Eylül ve Şubat aylarına rastlamaktadır. Çapı 6/10 mil olan okyanus tabanında bir merkezden bahsettiler. Bu merkez, hortum gibi, su yüzeyinde bir manyetik emme (hareketi) yapmakta ve millerce ötelerde hissedilmektedir. Su, yüzeyde minik parçacıklar halinde fışkırmaktan ve bir fıskiye ucundan çıkan küçük damlacıklar, çığ, su buharı, kesif sis gibi bir halde millerce yüksekliğe fırlatmaktadır.

Tehlikeye uğrayan uçak ve gemilerden benzer raporlar gelmiştir. Croiset, gemi ve uçakların beyaz bir buharla sarılmış gibi olduğunu ve bulutun, rüzgarın estiği yönün aksine doğru bir fırtına olacaktıcasına kaydığını söylemektedir. Croiset olayı, bir kısa devre —normal akışın kesintiye uğraması, yeryüzü yapısında birbirini tamamlayan ve korkunç bir gerilim alanı yaratacak şekilde hareket eden 2 düzlem— olarak tanımlamaktadır. Bu gerilim alanı da büyük bir emme ve su yüzeyinde bir girdap oluşturarak çok kuvvetli bir manyetik alana yol açmaktadır. (Croiset'nin önceden bir fizik ilimleri eğitimi yoktur.) Bu huzursuz etkinin yakın kıyılara uzandığını söylemektedir.

Su altında ve üstündeki etkin bölgeyi Croiset «yağmura benzetmiştir.» Geniş açılı bir paralel kenarın kendi etrafında döndürülmesi gibi bir şey demiştir.

Püskürmenin etkisi okyanus yüzeyinde 16 mil genişliğinde bir alana yayılır ve atmosferde 2 mil yukarıda bir noktada daralarak 6/10 millik bir cevreyi etkiler. Bu püskürmelerin özü, Croiset'e göre dünyanın oluşundan beridir. Olay süzülen bir banyo kü-

vetine benzetilebilir. Püskürme 10 dakika kadar, su üstündeki etkisi ise 1/2 saat sürer.

Bu doğal oluşun merkezi, boylamı yaklaşık 81°, enlemi 25° Keywest'in güney doğusunda, Florida boğazında 2/3 mil derindedir. Croiset ve Tholen'e göre, güçlü bir mıknatıs gibidir burası ve Meksika körfezinde benzeri bir doğal olaya neden olmaktadır. Buraya «Bermuda üçgeninin ayna yansıması» demektedirler. Croiset 26° boylam, 81° enlem Meksika körfezinde esrarengiz kayboluşların az oluşunun nedenini açıklıyamamakta ve burayı «canavarca» diye tanımlamaktadır. Tholen'de burada deniz dibinde eski yerleşim kalıntıları var gibi demiştir. Benzeri alanlar Japonya, Güney İzlanda ve Güney Latin Amerika'da da vardır.

İki adamın kullandığı fotoğraflar aralık 1945'de kaybolan Sylvia adlı gemiye ait idi. Makina ve aletlerin gerektiği şekilde işlemediği kuvvetli manyetik alanın etkisinden ileri gelmektedir. Bu alan teçhizatın direnmesi zor, çok güçlü bir emme yaratmaktadır. Kayıplar mekanik ya da elektronik aletlerin hücumu uğramasıdır. (yani uzaydaki güçlerin işi değildir.) Uçaklardan biri veya bir kaç kırıktan görülebilir açıklıkta Florida'nın 3-4 mil ötesinde, denizin 2/3 milden az derin olduğu yerde parçalanmıştır.

Şubat 1965'de kaybolan Sulphur Queen'i araştıran Tholen —sahil yetkilileriyle, geminin telefon kontakları kurduğunu ve İspanyol-Amerikan bir aksanla birinin «imha» ve heyecanla söylenen başka sözcükler işitildiğini söyledi.

Sylvia L. Ossa'yı okyanus dibinde değil, ikiye bölünmüş, derinde yüzer gördüler. Yine 26° enlem ve 68° boylam yakınında, bu yıl sonu veya gelecek yıl başı parçalanacak bir yolcu gemisi gördüler. Mayıs 1968'de kaybolan atom deniz altı Scorpion, Azocesu'un güneyinde, makina dairesinde bir patlama neticesinde batmıştır. Anlaşıldığı gibi bu doğal bir hadise değildir.

Croiset ve Tholen'e bilmedikleri bir gemi fotoğrafı gösterildiğinde —Queen Elizabeth II— Croiset yangın çıkan ve batan bir gemiden bahsetti. Bu 1972'de Honk-Kong li-

manında batan Elizabeth I'e uymaktaydı. Tenhaeff zaman zaman mekânda yangınların olabileceğini söyledi.

Hollanda SPR haberleri 1974 Mart'ında Queen Elizabeth II'nin Bermuda'nın 300 mil ötesindeyken makina ve motorlarının durduğunu rapor etti. Şirket üyeleri ve yolcular Croiset'nin bahsettiği beyaz buluttan bahsettiler.

Madison (Wis.) Kütüphanesinde bir araştırma Elz. II'nin 1974'de alarm sisteminde bir bozukluk, kazanın durmasına yol açan açık bir yağ kaçırmının önceden bilinmesine mâni olmuştu. 1648 yolcu bir Norveç gemisine alınmış, dolayısıyla Newyork'a uçakla dönmüşlerdi. Hadise Bermuda'nın 280 mil güneybatısında ve Florida'nın 820 mil doğusunda vükû bulmuştu. Eğer Elizabeth II'deki yolcular, beyaz bulutu görmüş olsalardı, medyomları doğrulamış olacaktı.

Fate'in Ekim 1975 sayısında, Farry Kusche, «Bermuda Ve Diğer Aldatmacalar» başlıklı makalesinde, yazarların etraflı araştırma yapmadığını ve daha ilginç göstermek için olayları süslediğini söylüyordu. Yine o, Floyd's of Fondon'un (gemi sicilleri kitabı) beyan ettiği gibi, entelijans servisimiz Bermuda Üçgeni'nin başka yerlerden daha fazla kayıplar aldığı iddiasını destekler ve hiç bir ip ucu bırakmamaktadır, der.

Croiset ve Tholen'in bulguları kontrol edilebilecek mi ve sorun çözülebilecek mi?

Emme olayı gerçekten oluyor ve 30 - 40 dakika sürüyorsa, ayın pozisyonuyla ilgili ise meteorolojik oşenografik araştırmalarla su yüzeyinde bu püskürmelerin belli bölgelerde oluşunu önceden tesbit mümkün olabilir ve yolculuklar ona göre ayarlanabilir.

Croiset'e göre gemiler çok güçlü, kuvvetli anti mıknatıslarla (bir anti kutup oluşturarak) teçhiz edilerek, etkilenme önlenbilir. Croiset ve Tholen da normal üstü yollarla da belirli etkilerin önlenileceğini belirttiler. Croiset, «Bu çeşit deneyler insanın maddeye hakimiyet kurabileceğini ispatlayacaktır» demiştir.

(Fate, Ağustos 1 977-Çev. Hülya AKDOĞAN)

Hayatın ölümünden sonra da devam ettiğine ait bir çok yaşantılarım bulunmaktadır. Bunların en eskilerinden biri yedi yaşında bulunduğum 1902 yıllarına ait.

1897'den beri ailem Belçika'da yaşamıştı çünkü babam Antwerp ile New York arasında çalışan bir geminin kaptanıydı. Babamın bulunmadığı zamanlarda annem beni ve kardeşlerimi alarak Knowsley, Lancashire (İngiltere)'deki akrabalarımızın yanına götürürdü. İşte bu yolculuklar ve ziyaretler sırasında anneannem Ann Wainwright Powell ile birçok tatlı anlarımız olmuştu.

Anneannem yata'aktı fakat hangi rahatsızlıktan dolayı olduğunu bilmiyordum. O'nu hiç bir zaman ayakta dikildiğini ya da yürüdüğünü görmemişimdir. Kendisini iyi hissettiği günlerde yardımla bir iskemle oturarak pencereden karşıdaki parkı seyrederek fakat zamanının büyükçe bir kısmını yatağın içinde geçirirdi. Çoğu zaman yatakta bana masallar anlatır, ben de ona kendi küçük kitaplarımdan okurdum.

1902 sonbaharında babam işini New York'a nakledince, yaşantımızda küçük düşenmeyecek değişiklikler oldu. Bu acaip memlekete taşınmak zorunda kaldık. Amerika'ya hareket etmeden önce 'Allahaismarladık.' demek üzere kısa bir yolculuk yaptık anneanneme. Amerika'nın çok

uzaklarda bir yer olduğunu söylerken gözleri yaşarmıştı.

Ekim başlarında babamın Avcendale, N.J.'de bulunduğu küçük sevimli bir eve yerleşmiştik. Kasımpatılar açıyor, üzüm olgunlaşıyor, yeşil çimenler üzerine altın sarısı yapraklar yavaş yavaş dökülüyordu. Penceresinden bahçenin ilerisinde bulunan limanın görüldüğü odamı çok seviyordum.

Aradan ya bir ya da iki hafta geçti, geçmedi, bir gece hafifçe sesinin çağırıldığını işiterek uyanmışım. Odanın sağına sola baktığımda, pencerenin önünde durmuş bana yukarıdan bakan, uzun, beyaz bir vizyon farkettim. Çok korktuğumu sanmıyorum. yine de yatağımdan yavaşça kalkarak, annemi kaldırıma gittim. «Benim odada biri var...» diye kulağıma fısıldadım. Elimden tutarak benimle odama geldi, ışığı yakarak kimsenin olmadığını bana gösterdi, beni yatağıma yatırdı, üzerimi örttü ve gitti.

Ertesi sabah erkenden kapı çalındı. Postacı anneannemin öldüğünü bildiren bir telgraf getirmişti. Başbel'iki yeni yo'culuğuna başlanmadan bana 'Allahaismarladık.' demeye gelmişti o gece. (FATE'den)

1948'de Winter Haven, Fla.'da «Nick» Nichols Müessesinde çalışıyordum. İyi bir patronumuz vardı. Ama ruh ve ruhsal konularla ilgili herşeye karşı şüpheci bir tutum içinde bulunuyor-

du. 8 - Mart akşamı işten eve geldiğim zaman acaip bir vizyon gördüm. Annemi (Mollie Vernetta) bir tabut içinde mezarlığa doğru götürülmekte olduğunu gördüm. Yol boyunca giderken bir yolkavşağına geldiğimizde gözüme 'Resthaven'e 3 Mil' yazılı bir levha ilişti. O anda annemin üç güne kadar öleceğini ve bu vizyon da gördüğüm şekil-

Yeni Bir Yolcu

de mezarlığa götüreceğimi düşündüm. Annem o zaman 88 yaşındaydı.

Ertesi gün işe gider gitmez gördüğümü vizyonu Nick'e anlattım ve Caifty, Ark.'daki kızkardeşime haber vermek üzere biranével yola çıkmamın iyi olacağını söyledim. Anlattıklarımınla biraz ilgilendi ama sonunda büroda ayrılmam gerektiğini, gördüğüm şeyinde rüyadan başka birşey olmadığını söyledi.

İsteksiz isteksiz o gün akşama kadar işte kaldım. Eve gittiğim zaman bir vizyonla daha karşılaştım. Bu sefer annemin cenaze merasiminde gördüm kendimi. Tabutu alıpta mezarlığın

yolunu tutmanın zamanı geldiği zaman, baktım ki arabalarda binebileceğim bir yer kalınmişti. Fakat görevlilerden birisi şoförün yanına sıkışabileceğimi söyledi. Cenaze arabasının şoförünün yanına iliştim. Ve bu vizyon da 18 mil uzakta olan mezarlığa gelene kadar devametti. Sonra kayboldu.

Ertesi sabah (10. Mart)

Hayata luk

Nick ile aynı tartışmayı yaptık. Bu sefer kızarak, «Bana bak senin gideceğin bir yer varsa, orası da bir doktorun muayenehanesi, fakat ona bile bugün müsaade edemem çünkü bugün çok sıkıştık.» Böylece tartışmayı bir defa daha kaybetmişim.

O akşam eve döndüğümde üçüncü vizyonla karşılaştım Annemi kızkardeşim Virginia'nın evinde gördüm. Saat 9'u gösteriyordu ve pencereden dışarının karanlık olduğunu görebilmişim. Sonra annemin ruhunun bedeninden ayrıldığını, odadan çıkıp güzel bir 'güneş batması'na doğru gittiğini gördüm. Bu viz-

yonum da silinmesinden az önce bir telgraf aldığımı gördüm.

Sabah işe gittiğimde Nick'e gördüklerimi tekrar anlattım, telgraftan bahsettim beni yine bırakmadı. O gün işten çıktıktan sonra tam eve gireceğim sırada Bayan Green ile karşılaştım elinde bir telgraf vardı. Yanımda bulunan Nick'e yüksek sesle okuduğum zaman şaşkınlıktan, dili tutulmuş, suratı sapsarı kesilmişti. Hemen Arkansas'a hareket ettim. Annemin cenazesi kardeşim Ruby'nin evine cenaze merasimi için getirilmişti. Cenaze merasimi ve cenazenin kaldırılışı, benim cenaze arabasında şoförün yanında sıkışarak gitmem kadar aynen vizyonlarda gördüğüm gibi olmuştu.

ESRAR ÇÖZÜLDÜ MÜ?

Bermuda Şeytan Üçgeni'nin esrarın çözümüyle ilgili en son açıklamalardan biri Sovyetler'den gelmiştir. Moskova İnşaat Mühendisliği Enstitüsünde Matematik ve Fizik Profesörü olan Dr. A.I. Yelkin'e göre Bermuda Şeytan Üçgenindeki 'İz Bırakmadan Kaybolanlar'la Ay ve Güneş güçlerinin dünya üzerindeki etkileri arasında bir ilişki bulunmaktadır. Aynı olaylara Japonya'daki 'Şeytanlar Denizi' ve daha başka sekiz bölgede rastlanmaktadır.

Dr. Yelkin, her kayboluşun dolunay periyoduyla çakışma gösterdiğini, ki bu zamanlarda Güneş ve

ESRAR

aktüalite

SELMAN GEP, FESİVER

Ay'm dünya (ekvator) üzerindeki güçlerinin maksimum noktada bulunduğunu söylemektedir. «Ay - Güneş medceziri okyanus tabanı altındaki eriyik halde bulunan kayaların (iyonize magma) hareketine de dolayısıyla manyetik değişikliklere (anormallik'ere) sebep olabilir. Dünya üzerindeki çeşitli şeytan üçgenlerindeki güç alanlarının tabiatıyla ilgili olarak bu ve benzeri olayların sonuç olarak karşımıza çıkmakta olduğu ihtimalini bir kenara atmamakta yarar görürünüz.» demiştir (NEW REALITIES'den)

POPÜLER SPİRİTLER

New York'daki Portorikolular arasında (özellikle Harlem'de) yaygın bir 'espiritismo' inancı bulunmaktadır. Bu inanca göre herkesin medyomlar aracılığıyla irtibat kurabileceği 'görünmeyen' iyi ve kötü ruhların dünyası (âlemi) bulunmaktadır. Ruhların çoğu resmen Roma katoligi bulunmalarına rağmen heycansal destek ve tıbbi tavsiye bakımından dinin merasimlerine ve ulûhiyetine güvenirlir. «Katolik tradisyonda şıfacı bir kültür bu.» demektedir, New Jersey Tıp Okulu'nda psikiyatri profesörü Vivian Garrison: Doktor birşeyin (arızanın) olmadığını söyledi.

(Devamı: Sahife 36'da)

GİZLİ ÖĞRETİCİLİK

Anlatan
● Ergün ARIKDAL

Giriş :

Ezoterizm'e Osmanlı kültüründe 'Batınlık' denirdi. Batın, iç, içyüz, gizli, içteki anlamına gelir. Bir bakıma 'gizlide olan' mânâsı vardır. Ezoterizmin ihtiva ettiği anlam bir hayli geniştir. Daha da Türkçeleştirmek istendiği zaman, 'İçrek' kelimesiyle karşılaşıyoruz. 'İçrek' kelimesiyle 'Gizli Öğreticilik' kastedilmektedir. Herkese öğretilmeyen, herkese açıklanmayan, gizli yerde, gizli bir şekilde, kapalı bir şekilde bilgilerin aktarılması söz konusu olmaktadır. Bunun genel ismi çok çok eski zamanlardan beri bize kadar ulaşmaktadır.

Ezoterizm'in kökü, yeryüzünde ortaya çıkan, akıllı insanın (Homo sapiens) teşekkülüyle başlıyor. Bu da insanlar arasındaki tekâmül farkından ileri geliyor. Çünkü, ancak, anlayışı, kavrayışı, sezisi birbirinden farklı olan insanların elbetteki eşyanın tabiatı hakkında elde ettikleri bilgiler de birbirinden farklı olur. Herhangi bir varlık evrende bulunan bir prensipten azıcık birşey yakalıyor ve bu prensibi herkese söylemiyor. Bu prensibi iyi bir şekilde kullanabilecek veya muhafaza edebilecek kendine uygun gelen, birisine söylüyor. İşte o zaman, bir sırı birine ifşa etmek şekliyle ezoterizm başlamış oluyor.

Kur'an'da ezoterizmin başlangıcına güzel bir misal vardır. Kur'an'ın içinde bu, gayet güzel bir diyalogla ifade edilmiştir. Kısaca şöyledir: İlk insan (Adem) teşekkül ettirdikten sonra, yeryüzüne gönderilmek istenir. Yaradanın etrafında bulunan diğer varlıklar (melekler) Adem'in yeryüzüne gönderilmemesini isterler. Ve cevaben kendilerine Yaradan: «Elbetteki biz sizden daha iyi biliriz» der. Ve Adem'e bazı şeylerin isimlerini verir. Esasında orada Ona Kâinatı idare etmekte olan bazı prensipler anlatılmaktadır. Bu prensiplerin öğreti'mesinden sonra Yaradan melek'lere: «Siz şu anda Adem'in bildiklerini biliyor musunuz?» diye sorar. Onlar da: «Hayır.» derler. «Sen bize ne öğrettinse biz ancak onu biliriz.» derler. Görülüyor ki, orada Adem'e ezoterik mahiyette bir bilgi verilmiştir. Böyle teşekkül etmiş oluyor. Bu konuya özellikle ilk 'Gizli Öğreticilik', yani Ezoterizm

le «Doğu Ezoterizmi'ni» anlatırken tekrar döneceğiz.

DIŞRAK - İÇREK

Bazı seçilmiş kimselere, ki bunlara 'Mürid' (1) diyeceğiz, şifahi olarak (söz ile) verilen bilgilerdir, ezoterizm. Bu bilgiler sayesinde mürid kendisi ve evren hakkında çeşitli bilgiler elde eder. Daha doğrusu, bütün bunlara ait hakikatlere nüfuz etmeye çalışır. Bir de bunun zıddı olan bir öğreti şekli vardır: Haricilik ya da 'Egzoterizm'. Buna da, Türkçe bir karşılık olan 'Dışrak' denilmektedir. Dışrak ve İçrek öğretisi... (2) Aslında, Ezoterizm'e girmek için önce Egzoterizm'den geçmek lâzım. Yani önce birşeyin 'dış anlamından' başlanır, ondan sonra yavaş yavaş «iç anlamına» doğru gidilir. Doğrudan doğruya bir hakikatin kendisiyle karşılaşmanın imkanı yoktur. Birçok tarikatlarda 'Harici' ve 'Batını' olmak üzere insanlar hemen ikiye ayırırlar. Batını olanlar, hakikati daha çok yakından sezmiş ve anlamış olanlar, harici olanlarda bu hakikate daha temas etmiş, fakat o yolda çalışanlardır. Bu tip bir ayırım, her doktrinde zaruri olarak vardır ve çeşitli kelimelerle ifade edilmiştir; Apaçık-gizli, geniş yoldar yol, büyük tekerlek-küçük tekerlek, kabuk-çekirdek gibi. Bunun gibi zıtlıklar aslında bir şeyin ifadesini kolaylaştırmaktadır. Gizli'nin muhakkak bir zıddı vardır, o da 'apaçık olan'dır. Çünkü 'apaçık'ı ortadan kaldırırsanız, herşey gizlidir. Yahut, gizliyi ortadan kaldırırsanız, herşey apaçıktır vs. İkisinin bir arada bulunabilmesi ancak bizim için bir kavram teşkil edebilmektedir.

Bunlar, dolayısıyla birbirlerini tamamlamak üzere mevcut olan iki kavramdır. İkisi, birbirinden çok farklı şeyler de değildir. Ezoterizmin en eski metinlerini bize aktaran eski Yunan'da dinler, felsefeden önce bu yolu seçerlerdi. Yani bütün dinler

(1) Mürid : Kendi iradesini, kendi isteğini belirli bir çalışmaya (bu bir öğreti şekli olabilir) adanmış, bağlanmış kişi demektir.

(2) Ezo = İç, Egzo = Dış.

ezoterik mahiyetteydi. Dinsel sırlar gizli onia anlamını içerir, aynı zamanda. Yani hem dinsel sır, hem bir ağız kapanıklığı, suskunluğu ihtiva eder, hem de gizlidir; onu herkes bilmemez. O ane mensup olan ona ait bilgiyi sıkı sıkı sakılamak zorundadır. Zaten ezoterik olarak anlatılan eski Yunan dinlerinden (Dionisos, Orfizim, Pisagor) hepsi aşağı yukarı bu yolu takibe ederler ve bunu uygularlardı.

Bir sıra eren kimse için 'Mist' tabiri kullanırdı, eski Yunan Gizemciliğinde. Bu kimse içinde bulunduğu öğretanın büyük sırlarına, bilgilerine vâkıf olmuş bir kişiydi. Büyük gerçekler hakkında hemen hemen hiç kimseye birşey söylemezler, hatta bunun için yemin ederlerdi. Bu yemin merasimlerinin en güzelcri 'Elözis' tarikatına mensup yazılı belgelerde mevcuttur. Elözis Tarikatının en büyük simalarından birisi de Eflâkun'dur. Nedense 18, 19, ve 20. ci Y.Y.'in feisefi cereyanları içerisinde Spiritüalist bir filozof olarak isimlendirilen Eflâkun aslında büyük bir tarikat piridir. Yani Elözis Tarikatının en büyük şahsiyetlerinden bir tanesi.

Pisagoreculukta namzedin karakterini ölçmek için, onun kendisine verilecek bilgileri ne derecede sükût içerisinde muhafaza edip etmediği hususunda takibcairirdi. Başkalarına öğrendiklerini geliş güzel söyleyip söylemediği gizliden gizliye izlenirdi. Sırrı muhafaza edebiliyor mu, edemiyor mu? Bu anlaşılmaya çalışırdı. Bazı gizli tarikatların artık bugün gizlilikleri de pek kalmamıştır. Meselâ, Roz Kruvalar, Tampliyeler, Fran Masonların, Bunlar çok eskilerde gerçek bir gizli tarikat tarzında çalışırlardı ama, artık gizliliğe de pek gerek kalmamıştır, zira bilim denen mütecessis göz, evren prensiplerini teker teker ortaya çıkartmakta serbesttir. Eski'nin 'sır' olarak mevcut olan bilgileri, bugün artık bu vasfına muhafaza edecek durumda değildir. Yani bilim adamının laboratuvarında hakikatlar yavaş yavaş ortaya çıkmaktadır.

SÜKÛT ETMEK

Susmak, dolayısıyla Sükût Etme, bir meslek, sanat ilmi ve ilgili uygulamaya ait teknikleri de içeriyor. Çünkü, eskiden 'Lonca'lar vardı. Loncalar sanatkârların kurdukları bir örgüttür. Loncalar da susmak en önemli hususlardan biriydi. Kendi mesleklerine ait sırlar kendi meslektaşlarından başkalarına, hatta ehil ol-

mayan meslektaşlarına bile verilmezdi. Ezoterizmin burada da geçerliliğini görüyoruz. Ezoterizm • devrin ilim adamında da vardır. Meselâ tıpla meşgul olan bir araştırmacı elde ettiği bilgileri saklayacaktır.

Ezoterik karakter, zihinlerin eşitsizliği, dinleyenlerin anlayışlarındaki farklılıktan çıkar. Bu da tekamülün bir yasasıdır. Çünkü tekâmüldü herkesin kendi çabasına, göre, bir yükseltilik kazanmak söz konusudur. Dolayısıyla zihinsel eşitsizlikler zaten insanlar arasında vardır. Herkesin zihni aynı yönde ve aynı şekilde çalışmaz. Söylenen bir söz, yapılan bir işaret, işitilen bir ses, görünen bir manzara anlayış ve zihni yetenek bakımından farklılıklar gösteren insanlar arasında çok değişik yansımalar, çok değişik çağırışılara sebep olur. En basitinden bir tiyatro eseri seyretmiş olsak, bunun her seyircideki etkisi başka başka olacaktır. Yani o tiyatro eserinin ezoterik karakterini seyretmekte olan kişiler kendi zihni seviyelerine ve anlayışlarına göre yorumlayacaktır. Bu da demektir ki, zihinler eşit değildir. Anlayışlar da birbirinden farklıdır.

SEMBOLELERLE İFADE

Başka bir gizli türü, söylenen ve yapıların sembolleştirilmesidir. Genellikle ruhsal öğretilerde daima sembolik ifadeler kullanılmıştır. İfadesi pek güç, zihni imajları olmayan bazı öyle kavramlar vardır ki, onların içerdiği hakikati ifade etmek için semboller kullanılır. O sembol, farklı anlayışlara ve farklı zihin seviyelerinde bulunan insanlar arasında, belirli bir anlam ifade edebilir. Çünkü ifadesi güç bir şeydir. Zihinde de bunu tasavvur etmenin imkânı yoktur. Bunu biz bir sembolle ifade etmek zorundayız. O zaman bütün bu ifade güçlüğü, zihinde imaj yaratamama güçlüğü de, bir bakıma ortadan kalkmış olur.

Ezoterizm'de iç içe üç ayrı zarf mevcuttur:

1 — Sır, sükûnet içinde, sessizlik hâlinde alınır. Sonra ondan kimseye söz edilmez. Hatta ondan söz etmek de güçtür. Zaten gerçek gizlinin tabiatı da böyledir. Yani birşeyin gizli olması, onun ifade edilmesindeki güçlüğüye bağlıdır. İfade edilmesinin ne kadar güçse, o şey o kadar gizli demektir. Belki de o derecede hakikate yakın bir bilgidir. Müridin, o şekilde bir hakikat gösterilir ki, onu başkalarına ifsa edecek

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz

bir gücü de kendisinde bulamaz. Çünkü o önce kendi kendine bunu kavrayıp hazne-
decek durumda değildir. Bir tarife göre,
bir insanın mütekâmilliği alış ve veriş
nisbetindedir. Bir şeyi ne kadar alıyorsu-
nuz ve başkalarına ne kadar verebiliyorsu-
nuz? Bu alma ve verme arasındaki den-
geyi kurduğu zaman mürid, ezoterik ola-
rak mütekâmil bir varlık sayılır. Aslında
bütün varlıklar bu alış ve veriş işleminde
birer vasıtadan ibarettir. Tesirlerin yukarı-
dan alınıp, başkalarına nakli işi... Sonsuz-
dan gelen büyük bir zincirin halkalarından
ibarettir insan. Bu anlaşıldığı zaman, ger-
çek insan (insan-ı kâmil) dedikleri insan
karsımıza çıkmış oluyor ki, o da kendisini
beşeri hürriyete götürecektir: Normal in-
sana (ademoğluna) has her türlü bağ-
dan sıyrılıp, evrensel bir hürriyet içerisin-
de, evrensel bir insan hâline gelinecektir.

2 — Ezoterik bir öğretinin dışında
kahmı (profan) bir insan için böyle bir
sır ne anlaşılabilir, ne de kavranılabilir bir
durumdadır. Bunu da temin eden husus
sembolizmdir. Yani tarikatın dışında ka-
lan kişilerin bu sırlara erememesi için bu
sırlar tarikat mensupları arasında sembol-
ler vasıtasıyla aktarılır. Dışarıda bulunan
birisi ancak sembolü görür fakat ihtiva
ettiği manâyı anlayamaz. Bir nevi şifre...
Haricte bulunan kişi kendine göre birşey
anlayacaktır. Asıl anlam hakkında bir ma-
lûmata sahibolamayacaktır. Çünkü bir
inisiyasyondan geçmemiştir.

3 — Üstadan müride nakledilen, sır-
ın kendisi değil, sembolüdür. Onu anlaşılır
hale getiren ruhsal tesirdir. Bir üstadın
bir müride öğretmek istediği şeyde sembol-
le birlikte özel bir ruhi tesir de vardır.
Milrid burada üstadından bir nevi tesir al-
maktadır. O tesirle beraber o sembol onun
zihninde gelişecektir. Yine, hazır bilgi,
inisiye olmuş bir müride de apaçık olarak
verilmemektedir. Gene sembol nakledil-
mektedir amma bilginin anlaşılmasına
yardımcı olacak bir ruhsal muhtevayı da
onunla birlikte verilir. Aslında ezoterik
çalışına bu yüzden zordur. Yani mürid bü-
yük çabalar sarfedecektir.

Ezoterik bilgi alınırken bir takım
merasimler yapılır, müride bazı şekiller
gösterilir. Bunlar objektif şeyler oldukla-
rından hislere hitabeden hususlardır. Bu
şekillerin dış görünüşünden bile inisiye ol-
mamış bir kimse hiç birşey anlamaz. Bi-
rinci baraj bu olmaktadır. (Objektif vasıf)

İkinci baraj kişinin mütekâmil olmayışıdır.
İlk başlayan kişi (mübtedi) elbetteki müte-
kâmil bir kişi değildir. Bu da ezoterik
bilginin içine nüfûzu zorlaştıran bir vasıf
olarak ferdin karşısına çıkmaktadır. Buna
sübjektif vasıf denilir. Üçüncü vasıf ta,
tabiatın anlaşılması oluşudur. Biz tabiatı
ancak duyar vasıtasıyla tanıyabiliyoruz.
Duyularımıza çarpan tabiatı tanıyabiliyo-
ruz. Yani tabiatın bütün vasıflarını duyu-
larımıza algıyamıyoruz. Duyularımıza
çarpan kısmı kadar tabiatı tanıyoruz. Ezo-
terizmde bütün problem duyularımıza
çarpmayan bu fizik ötesi tabiatı tanımak-
tır. Zaten Ezoterizm'in özü de bu olmakta-
dır. Bütün geleneksel doktrinlerde bu me-
tafizik özde hepsi demuni bir şekilde biri-
birlerine bağlanırlar. Ezoterizm ile ego-
terizm aynı zeyler değildir ama anlar bir
arada bulunmaktadırlar. İçsel olan dışsal
olana hâkim vaziyettedir. İçsel olan dışsal
olanı aşar ve onu da ikmal eder, olgunlaş-
tırır, eksikliğini giderir.

KUTSALLIK

Genellikle sırları, dini sırlar olarak
ifade ederler. Dinlerin bir dış görünüşü,
bir de iç anlamları vardır. Zaten Tasav-
vuf'ta sofilik, diğer dinlerdeki geleneksel
yolu izlemek suretiyle ortaya çıkmıştır.
İbadetlerde dış görünüşün ardındaki an-
lam, sembolik ifade anlaşılmaya çalışılmış-
tır. Bu yapılırken de akıl yo'undan ziyade
gönül yolu izlenmiştir. Burada yeri gel-
mişken belirtelim ki, 'sadece dinler kutsal
bilgi ihtiva ederler' ifadesi de çok yanlış-
tır. Kutsal bilgi, dinin tekelinde değildir.
Kutsallığı din de kullanmıştır. Ama dinin
dışında pek çok öğretisi şeklinde de kutsal
olanla biz sık sık karşılaşırız. Ezoterizm,
kutsal bilgiler hakkında kendi kendine ye-
terli değildir. Kutsal bilgilerin anlaşılma-
na yardımcı olan bir öğretisi şeklidir. Her
türü form içerisinde karsımıza çıkan ger-
çekleri bize irade etmek için kullanılan bir
yoldur. Ezoterik bilgilerde 'gizli' olarak
ifade edilen hususlar dânde 'sır' ismini al-
mıştır.

Ezoterik çalışmalarda görünenle hisse-
dilen tabiatın ötesinde görünmeyen güçler
tarafından iskân edilen yüksek bir reali-
tenin mevcudiyeti de anlatılır. Eski klâsik
düşünürler bunu böyle bilirlerdi. Yalnız
ne verki, insan evrenin ta göbeğine yerleş-
miş mütekâmil bir varlık değildir. Eski
ezoterik diyagramlarda bir evren modeli
çizildiği vakit insan ortaya konurdu. Ev-

reni muhtelif kısımlara iç içe dairelere ayırırız. Biz genellikle 'insan' denildiği zaman dünya da yaşayan zeki (dana doğru bir ifadeyle akıllı) insanı aklımıza getiririz. Halbuki insan evrensel bir modeldir. Ve bu modelin formu ne bizim aramızda hiç bir alâka yoktur. Sadece ezoterik anlamda, metafizik mânâda bir insan vardır. Form olarak biz herhaide evrensel insanın formunu taşıyoruz.

Böylece, biz gene geriye dönelim, eski ezoterizmin evreni üçlü bir görünüme ayırdığını hatırlayalım: Maddesel, psişik ve ruhsal. Niçin insanı merkeze koymuşlardır? Çünkü insanda bu üç dünyayı da ihtiva eden unsurlar mevcuttur. Madde de vardır, psişe de, ruh da... Her üçünü de ihtiva ettiği için onu merkeze koymak isabetli olmuştur. Pisagorcular ilk defa olarak insanı küçük evren (mikrokozmoz) olarak vasıflandırmışlardır. Aynı zamanda bir de büyük evren (makrokozmoz) vardır. İnsan sanki dış evrenin bir numunesidir. İnsan ile evreni birleştiren bu ahenkli analogi insandaki üçlü mevcudiyeti ayırdetmeye izin veriyor:

Bedene karşılık: maddesel alem. Cana karşılık: psişik alem. Ruha karşı: spiri-tüel alem. Bu üçlü ayırım ilk disiplinin çıkışına sebep oluyor. Buradan doğa bilimleri ortaya çıkıyor. Sonra ruh biliminden psikoloji ortaya çıkıyor. Zihinsel bilimlerden de metafizik ortaya çıkıyor. Ezoterizm'de can, bireysel bir yetenek değil, varlığı üstün hallerle birleştiren evrensel bir melekedir. Evrenin de zeki olduğu, bir evren zekâsının mevcut olduğu, hem bilim adamları hem de din adamları tarafından da kabuledilmektedir. Dolayısıyla eski ezoterik bilgilerin şu ifadesiyle, bugünkü astrobiyolojik çalışmaların sonucunda ortaya çıkan evrenin zekiliği durumu birbirine hemen hemen bağlanmış oluyor. Bu üçlü ayırma sonradan da devam edilmiştir. Yunanca'da nus denir zihine, psihe denir cana, soma denir bedene. Latince'de karşılıkları: Spiritus: zihin, zekâ; anima: can (animal: canlı gibi), psihe karşılığı olmak üzere; korpus: vücut. Osmanlıcada bunlar: kelâm, nur, hayat'tır. Spiritik bilgilerde de bunlar: ruh, beden ve her ikisi arasında olmak üzere de perispiri terimleri kullanılmaktadır.

GELENEK

Ezoterizm'de sezgi, akıl, zekâ (*)

(entellekt) özel tarzda bilgi edinilmeye mahsus üç melekedir. Bunlar, insanların özel bir tarzda bilgi edebilmeleri için üç vasıta. Beden için sezgi (bedene mahsus bir vasıta, zira bedensizken sezmesine lüzum yoktur.) Can için imajinasyon veya psikomântâl. Yani can hâlindeyken bilgi elde etme yolu oluyor. Nihayet ruh için saf entellekt ya da aşkın sezgi tâbir edilen bir kavram kullanılmaktadır.

Ezoterizm'de 'gelenek' tabirinin de özel bir kullanılışı vardır. Bugünkü sosyolojide kullanılan anlamının dışında bir anlamda kullanılmaktadır.

İnsan hayatın sebeplerini kendi kendine bulacak ve evrenin sırrını tekbaşına çözecek güçte değildir. Bundan dolayı kâinat düzenindeki sonsuz prensibin şuuruna varmayı kolaylaştıran kutsal bir vasıtanın bütününe nakletmek, gelenektir. Biraz daha açıklamak gerekirse, şöyle diyebiliriz: Evrende bir düzen var. Bu evrendeki düzeni tayin eden sonsuz bir prensip var. Bu sonsuz prensibin şuuruna varmak isteyen kişinin anlayışını kolaylaştıran bir takım kutsal vasıtalar vardır. İşte bu vasıtaları soydan soya nakletmeye gelenek (an'ane, tradisyon) denilmektedir. Evrende, muhakkakki, herşey belirli kurallar dahilinde cereyan ediyor. İnsan sezgisiyle bunları anlıyor. Bunları anladığı zamanlarda bir yere not ediyor. Bu not ettiğiniz bilgiyi itimat ettiğiniz birisine bir yerde söylüyorsunuz. Bu şekilde o kişi sizinle beraber bir takım prensipleri muhafaza eden kimse oluyor. Ve bunu elbetteki sizden sonra gelecek olan soylara da aktarmak istiyorsunuz. (Tesiri nakletmek prensibi: Bu nedenle Mevleviler «Sema sırasında» bir ellerini yukarı açarlar, bir ellerini de aşağı tutarlar. Bu ezoterik bir sembolizmdir. İslâmi Ezoterizmde onların pek çok vasıflarını daha ayrıntılı olarak inceleyeceğiz.) Tesirin bir yerden alınıp başka bir yere nakledilmesi en büyük prensip'lerden biridir. Bunu yaptığı sürece insan evren tekâmülünde mevcut bulunan hiyerarşik zincirin bir baklası vazifesini görebilir Bilginin kuşaktan kuşağa geçmesinde bir görev yapmış olur. Yukarıdan beri 'gelenek' kelimesiyle bunlar kastedilmektedir.

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz

(*) Burada 'zekâ' büyük, yüksek anlayış manasındadır.

MÜŞTEREK BİLGİ

Bu nakil işinde üstad ile mürid arasındaki spiritüel bağ önemlidir. Çünkü kendisinden (üstaddan) sonra gelecek olan kuşak odur (mürid). Bu bir bakıma ilham benzer; üstadından devamlı olarak ilham alıyormuş gibidir. Halbuki gelenek olarak çok eskilerden beri akıp gelen bilgileri üstadın kanalından almaktadır. Kendisinde bir iç-bilgi teşekkül eder. Bu iç bilginin şöyle özellikleri vardır: Hayatla müştereken var olma hâli, yani artık kendinizi tek kişi hâlinde görmüyorsunuz. 'Ben'cilik yok, 'Biz'cilik var. Müşterek varlık kavramı ortaya çıkıyor. Bundan öte de, biz beraberce vardık, bundan sonra da beraberce yürüyeceğiz anlamına varılabilir. Daha da ileride müridde ya da müridlerde 'müşterek bilgi' teşekkül eder. Benim bilgim, onun bilgisi, ötekini bilgisi... yoktur, 'bizim bilgimiz' vardır. Herkesin teker teker bilgisi hepimizin bilgisi demektir. Şunu tekrar belirtelim ki, bu yine ezoterik çalışanlar arasında olur. Müridler birbirlerine mütemadiyen bilgi aktarır dururlar. Artık herkes birbirine ilham vermektedir. Bu bakımdan varlık, naklettiği kadar varlıktır, naklettiği şeyle vardır, naklettiği ölçüde vardır. Ezoterizmin öncmli prensiplerinden biri de budur. Varlık aldığı tesiri karşı tarafa ne derecede nakledebiliyorsa, o derecede vardır. Hangi tesiri, neyi naklediyorsa, onunla vardır. Hangi plandan hangi tesiri alıp, neyi naklediyorsa o kadar vardır. Son olarak da naklettiği ölçüde vardır. Devamlı mı? Kesik kesik mi? Bunlar aslında bireyselliği çok üstün bir hâle gelmesiyle elde edilecek durumlardır. Egoizmin kaldırılıp, ruhî bireyselliğin ortaya çıkarılması lâzımdır. Kaba, maddesel taraf teker teker parçalanır ama bu arada büyük birşey de ortaya çıkar. Bencillik kabuğu kırılıyor, onun altından ÖZ dediğimiz gerçek bireysellik ortaya çıkıyor.

BİLGİYİ NAKİL

Kökene ait ilk başlangıçta prensipler bilgisini herkes biliyordu. İlahiyatın en yüksek ve en mükemmel biçimleri içinde geliyordu. Sonra, tebliğ edenle, tebliğ alanlar arasında derin boşluklar meydana geldi. Bu sefer açıklama yapmak ihtiyacı ortaya çıkmıştır. Bilgi doğrudan doğruya anlaşılabilir olmamıştır. Seviyeler, dolayısıyla

anlayış farkları arttı. Bundan dolayı açıklamak ihtiyacı doğdu. Üstad durumunda olan varlık aynı zamanda nakletmek zorundadır. Çünkü kendisi için aldığı ve verdiği oldukça önemlidir. Yani nakil işini yapması muhakkak lâzımdır. Elbetteki bu nakil işinde bir takım dış görünüşler, merasimler, kökene ait anlam ve kelimeler vardı. Bunlarda bir takım kutuplaşmalar, zıtlıklar peyda olmaya başlıyor ve bilgiler içsel hâle dönmeğe başlıyor. Bir üstadın herhangi bir kelimeyi kullandığı zaman ifade etmek istediği anlam, karşı tarafa istediği şekilde intikal etmeyince o kelimeye verdiği anlam kendi içinde kalmış olmaktadır. Artık anlamlar giderek, bu şekilde içselleşmeye başlamıştır. Birşey söylediğiniz zaman, onun size ifade etmiş olduğu anlamı karşı taraf kavrayamıyor.

Çok eski zamanlarda bu prensipler gayet rahatlıkla nakledilirdi. Ve arada büyük bir boşluk yoktu. İşte boşluk buradan doğmaktadır. Meselâ, sizin işaret parmağınızı belirli bir tarzda karşıdaki insanlara göstermenizin bir anlamı olsun. Karşı taraf sizin kadar onun anlamını anlamıyor. İçerdiği mânâyı kavrayamıyor. Dolayısıyla siz parmağınızı gösterirken belki de birkaç türlü anlamı zihninizde tutuyorsunuz. Ama karşınızda ki ne anlıyor, bu belli değil. Böylece anlamlar karanlığa doğru çekilmeye, ve anlaşılabilir hâle gelmeye başlıyor. Ve zamanla da sizin elinizi o şekilde havaya kaldırırsınız, olduğu gibi taklid edilerek dinsel bir görünüş hâlini almaya başlıyor. Ve asıl anlamını yitirmiş olarak gösteren her birinin ne anlama geldiğini pek âlâ biliyordu. O hareketi yaptığı zaman, altında büyük bir anlam olduğunu biliyordu ve belki de, kendi zamanındaki insanlarda biliyordu ama zamanla anlam (bilgi) yitirildi, geriye şekil kaldı.

Bunlar, zamanla üç unsur hâlinde karşımıza çıkıyor: Zekayı tatmin etmek için dogmalar (nas). Ruh için ahlak kuralları ortaya çıkıyor. Beden için de bir takım merasimler. (Giyinmeler, danslar, dua şekilleri vs. vs.) Bu süre içinde de derin anlam gizleşmeye (ezoterikleşmeye) başlıyor. Bu yüzden özellikle Batı'da gelenek yoluyla gelen bilgilerin karanlıkta kalması durumu ortaya çıkıyor. Bu şekilde eski uygulamaların gerçek yüzü geçmişin karanlıkları arasına gömülüp gitmiştir.

(Devam edecek)

kamın 10 ya da yüzlerce katına kadar çıkabilmektedir. UFO'ların fiziksel özellikleri, biçimleri ve davranışları bizim şimşek topu olarak bildiğimiz fenomenlerden çok farklıdır.

UFO'ların tabiatıyla ilgili bir ipucu bulabilmek için bu şaşırtıcı ve bence gerçek olan, objelerle ilgili bütün raporlar etüdülmelidir. Sadece bilimsel bir analiz gerçeği ortaya çıkaracaktır. Bununla birlikte, şimdilik açık olarak ortada bulunan odur ki, UFO fenomeni objektif olarak analiz edilebilir ve sınıflandırılabilir. Yabancı araştırmacılar tarafından yapılmış bulunan UFO sınıflamaları Sovyet gözlemciler tarafından da teyid edilmektedir.

Yerden ya da uçaktan bakıldığında UFO'lar genellikle hafif metalik renkte parlak objeler olarak görülürler. As. Prof. Vyacheslav Zaitsev 1964'de Bologoye üzerinden bir TU - 104 ile uçarken böyle objelerden bir tanesini gözlemek fırsatını elde etmişti. Parlak metal disk önce uçağın altından geçtikten sonra, dönerek biraz uzaktan uçağın uçuş yönüne paralel bir harekete girmişti. Diskin ortasında kabine benzer bir küresel kısım vardı. Uçağın yanından bir kaç saniye uçtukten sonra ani bir sapışla kaybolmuştu.

Buna benzer bir obje Caucasus'da Sukhumi yakınlarında, 1965 yılında, Astronom Lyudmila Tsekhanovich tarafından da gözlenmişti. Deniz üzerinde ani bir manevrayla dağlara yönelmiş olan UFO'nun orta kısmında, içeriden doğru aydınlanıyormuş hissini veren delikler bulunuyordu.

UFO'ların bu hareketleri kendilerine özgüdür ve başka dünyasal araçlarda görmek mümkün olamamaktadır. Bazen arazi üzerinde dakikalarca havada asılı durabilirler. Uçuş sırasında inanılmaz hız ve akselerasyonlara ulaşabilirler.

17 Haziran 1966 akşamı 9.45'de Enlista'nın eteklerinde Gaz va Akaryakıt Endüstrisi Enstitüsü'nden, V. G. Krylov başkanlığında bir jeofizikçiler gurubu bulunuyordu. Küçük bir disk biçiminde kırmızı bir objenin gökyüzünde uçup gittiğini farketmişlerdi. Aniden obje helezonî bir hareketle alçalmaya

başladı. Kırmızımtırak rengi parlak maviye dönüştü. Gözlemcilerin hayret dolu bakışları önünde bir çeşit alev çıkışından sonra, objenin olduğu yerde parlak mavi bir bulut teşekkül etti. Çok geçmeden mavi bulut dağıldı gitti.

Gözlem açısına bağlı olarak, uçan diskler düz, püro ya da küresel biçimde olabilmektedirler. Bazı vak'alarda da bir UFO gözleriniz önünde hilâl şekilden bir disk şekline dönüşüverir.

UFO'ların gerçek olduklarına dair inanç, bu esrarlı objelerin sadece çıplak göze görünür halde bulunmaları değil, fakat fotoğraflarının çekilmeleri ve radar ekranlarında görünmeleridir.

4 Nisan 1966'da Odessa Bölgesi üzerinden uçarken hava Bnb. Baidukov kendi uçağının radar ekranında, yerdeki radar ünitelerinin de tesbit ettiği, bir acaip cisim görmüştü. Bu cisim 15 dakika içerisinde 31 milden 81 mile, daha sonraki çeyrek saatte 15 mile, son 10 dakika içinde de 11 mile kadar alçalmıştı. Bu gözlemin açıklaması yapılamamıştır.

Tanınmış Sovyet pilotu ve kutup kâşiflerinden Valentin Akkuratov bu uçan disklerle ilgili bir hatırasını şöylece anlatmaktadır :

1956'da TU - 4 uçağımızla Grönland üzerinde uçarken bulutların üzerinden alçalarak açıklığa süzüldük. Bu sırada aniden bizim uçuş yönümüze paralel gitmekte olan bilme-

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz

diğimlz bir objenin farkına vardık. Büyük, renkli ince kenarlı bir merceği andırıyordu. Kenarları ışıklıydı. İlk bakışta onun bizim bilmediğimiz bir Amerikan uçağı olabileceği aklımıza geldi. Muhtemel bir çatışmaya mahal vermemek amacıyla tekrar bulutların arasına yükselmeğe karar verdik. Bear Island'a doğru 40 dakika kadar uçtuktan sonra bulutların sonuna gelmiş olduk. Ve bulutların bitmesiyle de az önce gördüğümüz objeyi görmemiz bir oldu. Onu daha da yakından görmeye karar verdikten sonra Amderma'daki üssümüze de haber vererek, rotamızı onun bulunduğu tarafa çevirdik. Bunu yapar yapmaz o acaip nesne de bizim rotaya paralellliğini bozmadan hızını da bizimkine eşitledi. 15 - 20 dakika kadar bu şekilde uçtuktan sonra aniden rota değiştirdi, hızlandı, bizim ilerimize geçti, yükseldi ve mavi gökyüzünde gözden kaybolup gitti.»

UFO'larla ilgili Sovyet gözlemcileri sistematik bir kolleksiyondan alınmış değildir. Bunlar Smena'da yayınlanan makaleden sonra okuyuculardan gelen reaksiyonlardır. Bu gerçek şunu da aynı zamanda ortaya koymaktadır ki, SSCB'de de pek çok UFO gözlemi yapılmış ve yapılmaktadır. Halihazırda çok iyi dökümantasyonu yapılmış raporlarımız da bulunmaktadır.

1967'de bilimadamları, subaylar, yazarlar ve haktan bazı meraklılardan oluşmuş bir grup UFO'ların bilimsel araştırmasını yapacak ilk organizasyonu oluşturmuş bulunuyordu. Bu grubun ilk bakışta göze çarpan üyeleri arasında Prof. Heinrich Ludwig, Dr. Nikolai Zhirova, Dr. Igor Bestuzhev - Lada, ku-

tup araştırmaları pilotu Valentin Akkuratov, General Porfiri Stolyarov, Leonid Reino, Georgi Uger, Georgi Zelvalkin ve Sovyetler Birliği'nin tanınmış bilimcilerinden Yekaterine Ryabova ve Natalia Kravgsova.

'Kozmonotik Birliği UFO Bölümü' diye bir gurup Ekim 1967'de kuruldu. Bunun merkezi Moskova'daki Havacılık ve Kozmonotik Dairesinde bulunuyordu. UFO Bölümü'nün başına Hava Kuvvetleri Generallerinden Porfiri Stolyarov getirilmişti.

Bu konuya gönül vermiş olan bizler isteriz ki konunun araştırılmasıyla ilgili ileriye dönük esaslı bir program yapılsın. Bunun için ilk adım olarak UFO'larla ilgili güvenilir enformasyonun toplanmasının organizasyonu olabilir. Bu amaçla halen mevcut astronomik, meteorolojik, jeofizik, roket ve uydu izleme sistemleri kullanılabilir. Bu ve benzeri cihazları ellerinde bulunduran organizasyonlar aletli UFO gözlemlerini gerçekleştirebilirler.

Bu planlamaya UFO'ların fotoğraflarının çekilmesiyle ilgili olarak özel aletler ve UFO'larının sebep olduğu söylenen manyetik aksaklıkların saptanmasına yarayacak cihazlar da dahil edilmelidir.

Kayıtlı gözlemler hipotezlerin kontrol edilmelerine yarayacaktır. Bu hipotezler, bana kalırsa, UFO'ların alışıla gelen terimlerle yapılacak açıklamalarında yetersiz olacaktır. Başkalarına bakacak olursak burada tabiatın bizim için gizlemekte olduğu bazı sürprizlerin bulunduğunu görmek zor olmayacaktır.

(DEVAM EDECEK)

Mutlak Ve Berisinde Kalan

● Halûk AKÇAM

Mutlak kelimesi talâk fiilinden geldiğine göre kayıt ve şarttan kurtulmuş, muayyen olmayan anlamına kullanılıyor. A'yn fiilinden gelen muayyen kelimesinin antonimi olduğuna göre, belirlenemiyen anlamına da gelebilir.

Felsefî anlamda mutlak (saltık: absolutus), genel olarak izâfi olmayan bir şey için kullanılıyor. Bu bakımdan, hiçbir şeye bağlı olmadığı varsayıldığından dolayı, dialektik metodun müessiriyeti dışında kalmaktadır. Ve, tabiatıyla mûteâlî (deneyüstü: transcendentalis) olduğu kabul edilecektir.

İnsan için, dialektik metodu tatbik edemeyip her türlü tecrübelerin dışında kalan bir şeyin muhakemesini yapmaya çalıştıkça felsefe abes olmaya başlar. Burada insanı saçmalamaktan kurtarabilecek tek çare, alışageldiği bir usul olan materyalizm sınırları içinde sadece dialektik metodla çözümlenmeyi bir kenara bırakarak yeni bir yol bulmaktır.

Materyalizm, maddenin kendisi ile alâkalı birçok problemleri çözebilmeye muktedirdir. Kezâ, dialektik metod bu problemleri çözerken kullanılabilir en iyi usuldür. Fakat biz sadece maddeye taallük eden bir şey değiliz. Bütün mesele buradadır.

Eskiden beri, madde tarifine sığmayan hadise ve şeyleri anlayabilmek için takip edilen yol idealizm ve bunun bir neticesi olan metafizik anlayış oldu. Ancak, mantık yine aynı mantık sistemi olduğundan, bu iki yol aynı yere varmaktan ziyade değişik yerlere uzanmaya sebep olmuştur. Neticede, materyalist ve idealist görüş aynı mantık sisteminde faydalanarak birbirini yermeye çalışan iki düşman grubun oluşmasına yol açtı.

Maddenin kendi kendisiyle alâkalı konu-

larını anlayabilmek için kullanılması gereken en elverişli yol materyalizmdir. Çünkü mevzubahis olan sadece maddedir. Burada seçilmesi gereken muhakeme metodu dialektik olmalıdır. Çünkü nesnelere adedî ve nisbî olmak kaydıyla ve ancak zaman ve mekân içinde düşünülebildiklerinden izâfidirler. Mantık olarak dikotomik kurallar kullanılması mecburidir, nitekim kullanılan mantık sadece madde ile alâkalı konuları anlayabilmek için prensipler ortaya koymuştur.

Gayri maddî hadiseler ve şeyler ile meşgul olan, bu şeylere uygun bir yolu seçmek zorundadır. Buna da idealizm diyebiliriz. Çünkü burada ele alınan madde değildir. Aristoteles yalnız düşüncede var olan kavramları metafizik başlığı altında incelerken Platon'un idea'larını esas olarak ele almıştır. Idea'lar adedî ve nisbî olmayın zamana ve mekâna da tabî değildir, dolayısıyla izâfi olmayıp mutlaklardır. Platon, idea kavramını anlatırken maddî meseleleri çözmekte kullanılan mantık prensiplerini kullanmak zorunda kaldığı için —veya, idea öğretisini kendisi de ancak bu prensipler ışığında inceleyebildiğinden— onu dinleyen yanlışı sonuçlara götürmüştür. Ve böylece idealizm tarih boyunca hep aynı kısır döngü içinde bocalayıp kaldı. Büyük bir ihtimalle, Platon idea kavramını eski Mısır rahiplerinden aldığı bilgiler ışığında ortaya koymuştu. Fakat, rahiplerin mantık prensipleri farklıydı ve Platon bunu farkedemediğinden transandantal dialektik metodları kullanmakla bir türlü idea kavramını açık bir şekilde anlatamamıştır. Son dialoglarında bunu kendisinin de fark ettiğini görüyoruz. Daha sonraları Kant, Ding an Sich (kendiliğinden şey) ismini verdiği kav-

rama kadar insanın mantığı geçerlidir diyerek bu aczi analitik bir biçimde açıklamıştır.

İnsanın alışlagelmiş mantık prensipleri dışında bir sisteme intibak edebilmesi son derece zordur. Ancak, idealizm ışığı altında metafizik bir kavramı düşünecek isek, kullanmamız gereken mantık sistemi maddî kavramları düşünürken kullandığımızdan farklı olmak zorundadır. Aksi halde, klasik mantık dikotomisi tarifi ile 'doğru' değil 'yanlış' neticeye varırız.

Burada belki mantık sistemindeki değişiklik ifadesi de yeterli olmayacaktır. Çünkü; idrâk yerine imân, akıl yerine hads (sezgi) kullanılmaktadır. Bu melekelere her insanda tekâmül seviyesi bakımından aynı olmayışı sebebiyle böyle bir mantık sistemini anlayıp tatbik edebilmek de her kişi için kabil değildir. Bu sebepten gerek eski Mısır rahipleri gerekse dünyadaki diğer benzerleri bu sistemi gizli tutmak zorunda kalmışlardır. Böylece bu şekliyle yeni mantık sistemine mistik mantık ismini verirse, başlangıçta dinleyenin anlayışına baltayı vurmuş oluruz. Çünkü mistisizmin ne olduğu bilinmemektedir.

Klasik mantık verbal olduğundan dolayı, bu mantık sistemi terk edildiğinde verbalite (sözle anlatma) ortadan kalkar. Dolayısı ile asıl mistiklerin gerçekten sözle ifade edememe durumuna düşmeleri bu sebeptendir. İdrak ettiğiniz bir şeyi akıl prensipleri süzgecinden geçirerek lisân ile karşınızdakine aktarabilirsiniz, ama intuitif yoldan kazandığınız bir bilgiye ancak imân edebilirsiniz. Bunu lafz ile anlatmanız kabil değildir, fakat ister istemez faaliyetinize tesir ederek aksiyonunuz vasıtası ile karşınızdakine hitab etme imkânını sağlayacaktır. Bu bakımdan, klasik mantık yolu ile varılan bilgiden daha müessir ve hayy (canlı) bir bilgiye varıldığında mistik metod küçümsenemez.

Hads (sezgi), tarifi oldukça zor ve anlaşılması güç bir şeydir ki, bunun ancak yaşanarak farkına varılabileceği kanaatindeyim. Yaşayarak farkına varamamış bir kimseye, maddî birtakım hasseler (duyular) örnek gösterilerek hads tarif edilemez. Ancak şu söylenebilir ki, insanın maddî olmayan ta-

rafına ait bir melekedir. İptidai varlıklarda belirli bir seviyeye kadar akıl ve idrak hali görülmez. Akıl ve idrak halinin ilkel formlarına dair bir bilgimiz yok sayılır. Çünkü insan olarak o seviyeyi aşmış ve o vasıtaları kullanmaktan vazgeçmiş bir ihtiyaç haline çoktan varmışız. İnsan tekâmül ettikçe akıl ve idrak hali de yavaş yavaş yetersiz kalmakta ve hads ile imân melekelerini kullanması ihtiyacı doğmaktadır.

Fakat, dünya planında tekâmüle müsait olan bizler için, madde ile irtibatımız devan-lı mevcut olduğundan akıl prensiplerini tamamen terketmemiz imkânsızdır. Bilakis, akıl prensiplerine bağlanmak mecburiyetindeyiz. Aksi halde maddî âleme ihtiyaç duymamamız gerekirdi ki bu da mümkün değildir. Dolayısı ile, icab ettiği yere göre materyalizm veya idealizm tatbik edilmelidir. Madde ile alâkâlı meselelerde alışlagelmiş mantık prensiplerini kullanmalı, müteal bilginin yaşanması gereken hallerde de mistik metod kullanılmalıdır. Gaye maddeye bağlanmak değildir, maddî bağlar vasıtası ile (mantık yolu ile) alınan bilgiye tasarruf ederek müteal bilgiye ulaşabilecek yolları bulmak ve bu sayede maddeye olan mecburiyeti kısmen hafifletmektir.

Mistik hâl, ister istemez herkes tarafından yaşanır. Bu, çoğu zaman farkında olmadan meydana gelmektedir. Fizik bedenle ilişki kısmen kesildiğinde insan bu hâli gayri şuurî bir tarzda yaşamaktadır. Belirli bir disiplin sonunda (inisiyasyon şeklinde) şuur- lu olarak yaşamak kabil olur.

İmânın tarifi de bu bakımdan mümkün değil. Kelime, Emn kökünden geldiğine göre emîn olma, korkmama, güvenme anlamına gelir. Ancak bu emniyet halinde tamamen bir teslimiyet vardır. Korku, şüphe ve tereddütün yer almadığı tamamen ŞUURLU bir teslimiyet. İnsanın bu hâli yaşayabilmesi devamlı olarak kabil olmuyor. Bu imân hâlini 'vecd içinde bir muhabbet' olarak tarif etmeye çalışanlar da olmuştur. Burada sevgi (muhabbet) önemli bir yer işgâl etmekte. Ancak bu sevgi ile birleştirici bir özellik düşünmeli; maddî ihtiraslardan doğan köreltici bir his değil.

Mistik bir tecrübe sonunda insan, ken-

dine malettiği bilgileri anlatabilmek için mutlak mefhumundan yararlanmak yoluna gitmiştir. Mistik şahıs için mutlak öyle bir şeydir ki tarif edilemez ama sezilir. Akıl yoluyla bilinemediğinden tarifi mümkün değildir. Böylece bu bilme hâli idrak etmekten farklı oluyor ve imân edilen bir şey olarak kalıyor.

Mutlak için söylenen, zaman ve mekân dışı olduğu ve her türlü tarifin ötesinde kaldığıdır. Böylece insan tasavvurunun dışında kalan mutlak mefhumunu bir tarifde misal olarak göstermek de imkânsızlaşmakta. Her şahsın sezgisi derinliğinde ve imân seviyesi nisbetinde bir kıymete malik olarak kalmaktadır. Böylelikle herkes kendine göre bir anlam çıkaracak, ama bu anlam hiçbir zaman tam ve kesin olamayacak, dolayısı ile devamlı olarak anlayışta mükemmelliyet husule gelmesini sağlayacaktır.

Hernekadar mutlak tarif edilemez denmişse de, bu mefhumu sezen mistikler devamlı olarak izâh etmeye çalışmış ve sonunda insana dışarıdan tuhaf gelen bir tasvîr ortaya çıkmıştır.

Kâdir-i Mutlak ismi verilen tarafından bütün mevcudatın yaratılmış olduğuna dair anlatılanlar, insanın mantık ölçülerine göre saçmadır. Ve saçma olması tablidir. Bu gibi intuitif yoldan alınan bilginin verbal aktarılması mümkün değil çünkü!

Maamafih, bu imkânsız denemeyi okuyucuya bir kere takdim etmek isterim. Bu teşebbüsün sebebi üzerinde daha sonra duracağım.

İlk mistik tecrübelerden alınan intibâ uzun devreler aşıldıktan sonra şöyle bir hüviyete bürünüyor: İdrak edildiği nisbette bütün mevcudat ve bunun da ötesinde sezilen diğer şeylerin hepsini tek ve bir Allah yaratmıştır. Bu Allah öyle bir yaratıcı ki kendisi her türlü tarif ve tasvîrden arınmış (münezzeh) ve tamamen bağımsız (bilâ kayd ü şart). Bu yaratan tarafından, onun kudreti ile vücûd bulmuş olanlar da biz ve çevremizdeki kâinattır. Dikkat edilirse burada bir dikotomi (ikilem) mevcut; yaratan ve yaratılmış olanlar. Nasıl yarattığına dair kesin bir kanaat yoktur henüz, sadece bir anda zaman ve mekân ile beraber mevcûdatın da yaratıldığı kabul edilir. Yaratılıştan önce ne zaman ne

mekân, hiçbir şey yoktur. Önce diye bir mefhumdan da ancak yaratılıştan sonra bahsediliyor zaten. Nasıl ve niçin olduğu bilinmeyen bu yaratılıştaki dikotomi devam eder; Yaratılanlar insan ve gayrısıdır. İnsanın gayrısı da madde ve madde olmayan diye ayrılır. İnsan bu iki unsurun fevkinde ve ikisini de kullanır vaziyettedir: Ruh ve beden olarak. Fakat insan ne ruhdur ne de maddî beden. O, Allah'ın yarattığı ayrı hususiyette bir cevherdir. Madde olmayan için sadece ruhdur deniyor. Madde ise yine kendi arasında sınıflara ayrılır.

Daha sonraki safhalarda ise insanın cevherinin Allah'tan olduğu ve ruh ile maddeyi kullanarak aslına rücû edeceği kanaati uyanır. Burada hem tekâmül prosesi hem de reenkarnasyon fikri doğmaktadır. Fakat, cevherin Allah ile nasıl bir benzerlik taşıdığı henüz meçhul olup, aslına dönüşüne dair bir intiba da yoktur. Bu seviyede mistik tecrübeler detaylar üzerinde yeterli bir seviyeyi tutturabilmeyi sağlayacak bilgilerin sezilmesinden ibarettir. Allah'ın suretinde bir cevher olan insan nasıl tekâmül etmektedir, ruh ve beden münasebeti nasıl oluyor, insan bu vasıtaları nasıl kullanıyor gibi meçhulde kalan kısımlar aydınlanmaya başlar. Devamlı olarak bir mesuliyet ve şuur uyanıklığının yanı sıra sevgi teması işlenmektedir. Bu arada Allah mefhumuna dair sezgiler de kuvvetlenir. Artık eskisi kadar kesin bir dikotomi kalmıyor. Yavaş yavaş, yaratan ve yaratılanlar düalitesi ile birlikte iyi ve kötü zıtlaşması polarizasyondan sıyrılmakta ve intibalar birbirine birleşmektedir. Yaratılanlar çerçevesi içinde insan ve gayrısı gibi ikilemeler de keskin sınırlarından kurtulmuştur. İnsan artık tek tek mütalaa edilmez. Ferdiyyet (bireysellik) vahdaniyyete (birlik) doğru inkılâb eder. Madde ve ruh ayırımı da silikleşmiş olup bunlara, bir bütün olarak telâkkî edilen insan cevheri aslına rücû edebilsin diye, ihtiyaç neticesi vücûd bulmuş nazarıyla bakılır. Burada zikredilmesi gereken bir husus var: Sezgi şeklinde bilgi almak başka şeydir, bu bilgiyi açık bir şuurla kavrayıp tatbikatını yapmak apayrı bir şey. Burada arzettiğimiz sezgiyle, maddi vasat içinde bir insanın tatbi-

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz

kata girişmesi katıyen iddia edilmiyor. Bu imkânsızdır. Maddi vasat içinde tekâmül eden insanın seviyesinde şuur hali ancak ferdiyet şeklinde bir geçerlilik kazanabilir. Çok üstün planlarda bir mekanizma şeklinde adeta akkord (ahenk) içinde bir tatbikatta bulunan bize göre bedensiz varlıklarda bile ferdî bir şuur hâli mevcuttur. Bizim burada seyrini çizmeye çalıştığımız sadece sezgilerin intibaları olarak kabul edilmeli.

Bu sezgilerin ışığında son merhaleleri şöyle tasvir edebiliriz: Varlık böyle bir kemâl (olgunluk) ile kavranılması imkânsız derecede süptil (ince) maddî vasatlarda tekâmülüne devam ederek sonunda yavaş yavaş maddeye tasarruf edebilme kudretini haiz bir duruma gelir. Bu tatbikat içinde olan cevherin seviyesini takdir etmek kâbil değildir. Öyle ki, tabir yerinde ise, iptidai seviyelerin realitelerindeki Allah kavramı ile aynı oluyor bir bakıma. Bu seviyede cevher ferdiyetten vahdaniyete geçişin tatbikatı içine girmektedir. Ve böylece yaratan ve yaratılanlar dikotomisi tamamen çözülür. Tek bir bütün telâkkisi hüküm sürmektedir. En geniş mânâsı ile maddî vasatları kullanmak ve buna ilişik tekâmül prosesi burada sona eriyor. Bu bir sona erişden ziyade ihata etmektir (kavrayıp kuşatma). İşte bizim Allah olarak idrak dahi edemediğimiz bir mefhum hüviyetine bürünen cevherin bu safhada bile, kendi muazzam şuur bütünlüğü ötesindeki hâlinde bile kendine göre bir anlayışı vardır ki bunu bizim mutlak karşısında susup kaldığımız anlayışla ölçebiliriz diyelim. Yani, mutlak mefhumu orada bambaşka bir hüviyet kazanmaktadır; mefhumun kaybolduğunu veya geçersizliğini kasetmiyorum, adeta mutlak içinde bu cevher kaybolmuştur gibi bir şey söyleyebiliriz ki bundan ne anlaşılıyorsa. Dünya seviyesindeki vecd hâli içinde duyulan istigrak ile alâkası yoktur. Fizik ortama mecbur olanlar için sezilmesi imkânsız bir şey bu. Vahdet-i Vücûd ile mutasavvıfların anlatmaya çalıştığı şeyin hiçkimse tarafından, değil bu dünyada, en üst planlarda dahî maddeye merbut (bağlı) ferdî şuur tatbikatı içinde olanlarca bile yaşanması mümkün değildir. Burada anlatılan, bizim tarafımızdan mutlak olarak telâkki edilenin, o müteal seviye-

de tatbikatı içine girilmesidir. Aslına rûcû hali bu oluyor.

Bizim âciz tasavvurumuza göre; kendi içinde tahavvül eden (değişen) tek bir bütün halinde, zaman ve mekân gibi kavramlardan münezze ve bilginin de fevkinde bir tekâmül prosesinin tatbikatı vardır diyebiliriz. Bu safhada bizim için mutlak telakki edilen mefhum karşımıza çıkacağından ne söylene boştur. Belki bir tek bütün olarak bir nebze sezilebilen o hâle dair şu intibalar bize intikâl edebilir :

Mütemâdi bir tahavvül içinde olan o bütünün bir hâlinde, bütün ferdiyet iktisab ederek ferdî şuur hali prototip olarak husule geliyor. Biz bunu yaratılış olarak seziyoruz. Bize göre tekâmül dediğimiz bilgi ile alâkalı proses bu suretle başlıyor ve ferdiyyet vahdaniyete inkılâb edene kadar devam ediyor. Bu umumî devrenin bir bölümünde maddî âlemler zuhur etmektedir bir ihtiyaç neticesi olarak. Ferdiyet devresi boyunca bütüne duyulan bir cezbe hâli Allah mefhumunu ortaya koymuştur. Ve tekâmülün zorlayıcı özelliği bu çekilişten dolaydır. Ferdiyet tazanmış cevher tesir alış-verişi içinde deverana tabi olmaktadır. Vahdaniyyet ile neticelenen bu seyri, sayısız değişik karakterde seyirler takip etmekte olabilir. Bizim sezme kapasitemiz, içinde bulunduğumuz dönemecin başı ile sonuna bile ulaşamayacak kadar iptidai bir seviyede olmalı ki yaratılış diye bir sıfır noktası ele alıp bunu sonsuz kavramı ile uzatmaktayız. Ve bu uzantının tekâmül seyri olduğunu kabul ediyorsak bile tekâmülün ancak dünya planındaki tabiatı hakkında cüzi bilgilere sahibiz. Tasarruf gücümüz ise sadece ruha ve onun vesilesi ile maddî âlemlerin bir kısmına mündemec oluyor. Bu seviyede hakkıyla tekâmül edebilmemiz için Allah fikrinin tatbikatını yapmaya muhtacız. Bu ihtiyac bizim içinde bulunduğumuz realitede ilelebed bir vasfa sahiptir.

İşte bir mistik tecrübe silsilesinin enkarnasyonlar boyunca devam etmesi neticesinde sezildiği nokta dünya planında bu seviyededir.

Böylece, gayet kısa bir özet halinde, mistiklerin sezmiş oldukları mefhumların gelişimini vermeye çalıştım. Yahudi, Hristiyan,

müslimân ve sair ekollerin mistikleri genel olarak bu safhalardan geçmektedir. Dînî eğitimlerinden dolayı tariflerinde değişik vasıtaları kullanmış olmalarından farklı gibi gözükseler de aslında hepsi aynı yolda yürümektedir. Bu arada ortaya çıkan sahte mistiklerin ifadeleri bizi yanıltmamalı.

Bütün dinlerin, ister pagan ister kitâbî olsun, aynı yola tevcih etmelerinden dolayı takipçilerinin de aynı neticeye varmaları normaldir. Ancak, insanın kendi kısır tecrübelerinden dolayı vazedilen prensipleri tahrif ederek sonunda içinden çıkılmaz garip bir hale sokmalarından sonra bu prensiplerin aslına uygun bir şekilde tekrarlanması icâb ettiğinden, takriben her beş-altı asırda bir ya bir peygamber ya da bir hikmet sahibinin ortaya çıkması ihtiyacı doğmuş oluyor. Yeni bir dînin ortaya çıkışı ile bir evvelkinin hükmü kalmamış değildir. Sadece, bir evvelki, insanlar tarafından istismar edilerek kullanılmayacak hale sokulduğundan tekrarlanması gerekmiştir. İsa'nın «ben yıkmaya değil fakat doğrultmaya geldim» (Matta : 5:17) ve «ben salihleri değil ancak günahkârları çağırmaya geldim» (Matta : 9:13) demesi buna bir misaldir. Kur'an'da da «Ey kendilerine kitap verilenler, nezdinizdekileri tasdik edici olmak üzere indirdiğimize imân edin» (Nisâ : 47), «Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi şüphesiz sana da biz vahyettik» (Nisâ : 163) şeklindeki âyetlerle bu husus tekrarlanmış oluyordu..

Mistik tecrübelerden şu kanaat hasıl olmuştur: İnsanın yaratılışı mutlak bir başlangıç değildir, sadece insan dediğimiz şeyin meydana gelişi ile bizim anladığımız mânâda tekâmülün başlamasıdır. Bu tekâmül seyrinin sona erışı de mutlak bir son değildir: İnsan olarak kabul ettiğimiz ferdiyet kazanmış bütünün tekrar bir bütün haline dönüşmesidir. Bu bütünleşme (vahdaniyyet) insanın Allah'a gark olması şeklinde katiyen anlaşılmalıdır. Bazı mistiklerin fenâ fillah (Allah'ın varlığı içinde yok olma) olarak isimlendirdikleri aslında yeni bir realitenin içine girmelerinden ibarettir. Allah'ın varlığı içinde yok olma hali diye bir şey olamaz, çünkü Allah'ın mutlak oluşu kabul edildiğine göre böyle bir telâkkî ancak az önce bahsettiğimiz

vahdaniyyen (bütüne icrâ) hasıl olduğunda düşünülür ki bu noktada da cevherin tekâmül için kullanmış olduğu maddî ve gayri maddî varlığa ihtiyacının kalmamış olmasıyla mümkün. Zaten bu noktada ferdiyetten mütevellid duyulan cezbe halinin kalktığını söylüyoruz. Böyle bir cezbenin kalkması da değil şu kaba fizik ortama muhtaç olan bizlerde, en ince maddî vasatlardaki varlıklar için bile mümkün değildir.

Netice olarak söyleyebileceğimiz : Biz Allah'a muhtaç ve mecburuz. Bütün olarak düşündüğümüz, ferdiyet kesbettiğinden vahdaniyyete vasıl olana dek, tekâmül prosesi içindedir. Bu proses içinde ruh kazanarak maddî vasatların vücut bulmasına sebep olur ve bu vasatları kullanır. Maddî vasatların sebebi ruh, illeti Allah oluyor. Bu vasatların bir cüzü de içinde yaşadığımız âlemdir. Ve irtibat kurup farkına varabildiğimiz bilimûm tesirler ve antiteler bu âlemin dahilinde kalmaktadır. Bu bakımdan bizim Allah kavramımız bu âlemin dahilinde kalmaktadır. Bu bakımdan bizim Allah kavramımız bu âlemin bir antitesi olmaktan öteye gidemez, asıl mutlak Allah mefhumunu ifâde etmekten âcizdir. Realitemiz ne nisbette şumüllü olursa olsun bu âlemin şartları içinde kalacaktır. Bu realite seviyelerinin bir kısmı da dünya planında tekâmül eden bizler için sınırlanmıştır. Bu planın icâbı olarak, değil asıl cevherimizi idrâk etmek, cevherin vasıtası olan ruh hakkında bir bilgiye bile sahip değiliz. Böylece, maddî vasıtaya tasarruf kudretine de muktedir olamıyoruz. Sadece maddeyi üç butlu haliyle kullanabilme imkânlarımızı geliştirebilme yeteneğine sahibiz ki bu kabiliyetimizi de oldukça körleştirmiş bir vaziyetteyiz. ESP kabilyetinden tutun, ruhî tesirleri alabilmeye kadar varan tabii imkânlarımızı bile daraltmış bir acz içindeyiz. Bu aczin bir neticesi olarak, tarifini yapmaya çalıştığımız şeylerin bile ancak çok özel durumlarını anlayabilmekteyiz. Meselâ, tekâmül diye bildiğimiz prosesin ancak dünya planına ait kısmını biraz biliyoruz. Suurlanmak ve maddenin özüne ait bilgiyi idrâk edebilmekten ibarettir bizim için. Ruh dediğimizi ancak tanıdığımız maddî vasatlarda tekâmül

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz

eden bir şey olarak sınırlamışız. Oysa ki; ferdiyyet kesbetmiş cevherin ruh hâletinde, bir vasıta olarak kullandığı maddeye tasarruf ederek tekâmül etmesini tarife yetecek bir kapasitesi yoktur bu cüzî tasvirlerin. Madde diye tasavvur ettiğimiz ne nisbette şumüllü ise ruh mefhumu da ancak o nisbette anlaşılabilir, ve tekâmül prosesi de ancak bu sınır dahilinde bizim için tarif edilebilir oluyor. Böylece, insan diye isimlendirdiğimiz, aslında bizi de tarifinin içine alan gayet şumüllü bir mefhumdur.

Kur'an'ın Tin sûresi 4. ve 5. âyetlerinde: «Lakad halaknâ el-insane fî ahseni takvimin. Sümme redednâ hû esfele sâfilîyne.» : Muhakkak insanı en güzel tertibde yarattık. Sonra onu aşağıların da aşağısına geri çevirip (vasfını değiştir)dik. - diyor. Bu ifâde başlangıca dair güzel bir misaldir.

Bütün bu bilgilerin ışığında, mistik tecrübelerin bizim seviyemizde (içinde bulunduğumuz fizik ortamda) daima dünya realitesine intibak edebilecek bir paralellikte yaşanması icab ettiğine hükmetmeliyiz. Aksi halde, içinde bulunduğumuz realiteden koparsak engin bir kaosun içine düşeriz ki burada da

obsessif tesirlerin kucağına kendimizi bırakmış oluruz. Halbuki istenilen sonuç bu değildir. Gelişmemize, tekâmül seyrine düğüm atarak yardımcı olamayız. İçinde bulunduğumuz seviyeyi daima göz önüne alarak şuurlanmak kabildir. Çok şey biliyorum zannetmekle bilgi kapılarını kapamış oluruz. Mistik tecrübenin gayesi çok şey bilmek değildir. Akıl yoluyla kavranamayan bilgiyi sezip bunun tatbikatını dünya seviyesinde yapabilmek olmalıdır. Bu sebeple her mistik tecrübe sonunda sezilen bilgiyi hayatımızda tatbik etmek için sosyal sahada faaliyette bulunmamız lâzım. Asıl mesele, bilgiyi sezdikten sonra bunu anlayabilmek için hayatın içinde yaşamak ve tatbik imkânı aramaktır. Cemiyet yaşantısından koparak inzivâya çekilen bir kimse için mistik tecrübe ile alınan bilgi hiçbir kıymet taşımaz. Ve, ne zaman ki bu bilginin tatbikatını yaparız, ancak o zaman mistik tecrübelerimizde bir aşama kaydedebilmemiz mümkündür. Aksi halde, devamlı olarak, sezilen bir bilginin çerçevesinde dönüp dolaşan hayaller içinde kalacaktır. Ene-l-hakk diyen bir kimse bu çıkma za girmiş demektir.

(Sayfa 21'den)

Spirit Aktüalite

gi zamanlarda eğer fert hâlâ durumundan şikâyetçi ise bir ruha (şifacıya) gider. Aynı şeyi ailesiyle yada heyecanlarıyla ilgili bir problemi olduğu zamanlarda da yapmaktadır. Prof. Garrison'a göre spiritizm kırsal alanlarda oldukça yaygındır. (NEW REALITIES'den)

İLAÇSIZ TEDAVİ

Politik ve kültürel ayrılıklara rağmen Rusların ve Amerikalıların ortak deri hastalıkları problemleri bulunduğu anlaşılmaktadır. Fakat bunların tedavilerini biraz farklı yöntemlerle gerçekleştirmekteler.

Stanford Üniversitesi Dermatoloji Bölümü Direktörü Dr. Eugene M. Farber, Ruslar'ın cilt tümörlerini ve dövmelemlerin giderilmesinde uyku-terapi, akupunktur ve laser ışınlarını kullanmakta olduklarını açıklamıştı. Keza müzmin bir cilt hastalığı olan psoriasis tedavisinde hastaya 'oruç' tutturmaktadır.

Sağlık konularında bilimsel enformasyon alışverişini öngören Amerikan - Sovyet İşbirliği Programı'nda Amerika'yı temsil eden ilk Dermatologdur Dr. Farber. «Sovyetler hastalıklarının tedavisinde, bizim

ülkedekilere nazaran, daha yaygın bir şekilde ilaçsız tedavi yöntemleri uygulamaktadırlar. Kaşınıtı rahatsızlıkları olan hastalar bazen, ölçülü bir frekansta ses çıkaran bir miğferin içinde uykuya bırakılmaktadır. Bu şekilde uyumalar, hastanın normal olan gece uykularını (süresini) etkilememektedir.» demektedir.

Keza bu rahatsızlıklarda Ruslar yaygın olarak akupunktur tedavisi uygulamaktadırlar ve 'kaşınıtıyla ilgili akupunktur merkezini' bulduklarını söylemektedirler. (NEW REALITIES'den)

Uçandaireler Nasıl Fırlatılıyor ?

● Roger OTHAI

Uçan dairelerin başka bir güneş sisteminden geldikleri faraziyesi kabul edilse bile, büyük çapta, şöyle bir muamma ortada kalıyordu: Bu âletler, bu derece baş döndürücü mesafeleri nasıl aşabilmektedirler? Bazı bilim adamları, bugün, bir cevap başlangıcı getirmeye olanak sağlamışlardır.

Eğer siz, AUTRE MONDE dergisinin bir okuyucusu iseniz, UFO'dan söz edildiği vakit, SAINT THOMAS'tan yardım dileyerek ve ondan görmesini isteyerek, omuzlarını silkemeyi tercih edenlerin kategorisine dahil olmadığınız için, çok şanslısınız.

Bir kez, olayın varlığı kabul edilmiştir. Bununla beraber, bütün sorunların çözüldüğüne inanmamak gerekir. Aksine, onların gerçek olarak kendi kendilerine soru yönelttikleri an bu andır. Zira uçan daireler konusunda yayınlanmış olan faraziyelerin en geniş alanına, tam adımla, o zaman girilmektedir —Basitleştirmek üzere, artık H.E.T. denilen— arz dışı faraziyesi, ötekileri arasında ancak bir tânesi, fakat düşüncemize göre ve aynı zamanda ünlü kişilerin düşüncesi gibi, bize «gerçeğin» en çok yakınına yaklaşmış olarak görünenidir.

1968 yılında UNITED AIRCRAFT RESEARCH LABORATOİRE'inin genel bir seminerinde sunmuş olduğu bir incelemede, Amerikan bilim adamlarından biri olan (ARİZONA'nın TUCSON üniversitesinde, Atmosferik fizik profesörü) bulunan, profesör MAC DONALD, olayları ile heyecan yaratmış, bunları şu sekiz kategori içinde sınıflandırmayı göz önüne almıştı :

1) Latifeler, kıssadan hisse çıkartmalar, hileler;

2) Hayal görmeler (hallucination), toplu isteri, gürültü hadiseleri;

3) (Meteorolojik, astronomik, optik ve saire) gibi, pek iyi bilinen fiziksel hadiselerin inanmayanlar tarafından yanlış yorumlanmaları;

4) (Deneme araçları, uydular, atmosfere

giriş hadiseleri ve saire) gibi, savaş cephesi teknolojisinin ürünleri;

5) (Atmosferik elektrikiyetin az rastlanan etkileri, bulut hadiseleri, esası doğal veya teknolojik olan plazmalar ve saire) gibi, iyice bilinmeyen fiziksel hadiseler;

6) iyice bilinmeyen psikolojik hadiseler;

7) Arz dışı sondajları (H.E.T.);

8) Selamın ve gizli bilgiler gerçeğinin habercileri;

Bu sekiz kategoriden ancak 5, 6, 7 numaralıları benimseniyordu. Fakat, iyice bilinmeyen fiziksel hadiselere dâir olan 5 numaralı başlık, dikkatle incelenmek istenirse, UFO'larda bir «akıllı davranış» çıkarılır çıkarılmaz, o da sırasında giderilebilir.

Bu hale göre, ancak şu iki faraziye kalmaktadır: iyice bilinmeyen psikolojik hadiseler ve arz dışı faraziyesi veya H.E.T.

Bilimsel araştırmacılarından çoğunun, bir «açış» için seçmeye karar verdikleri, bu iki faraziye.

ARZ DIŞI FARAZİYESİ ve ONUN ÇÜRÜTÜLÜŞÜ

Profesör MAC DONALD tarafından yayınlanmış olan H.E.T.'ye göre, UFO'lar, bilimden son derece ileri bir teknolojinin ürünleri bulunan bazı çeşit sondajlar veya arz dışı araçlar olup, bu gün, bilim dünyasında git gide fazlalaşan yankılarla karşılaşmaktadırlar. Misal olmak üzere ancak, o zaman U. S. NAVY laboratuvarlarında, kozmik ışınlar uzmanlarından bir çoğu ile birlikte bulunan doktor KALISKEWSKI'nin şu tanıklığını anacağız: «Öteki bilginlerle beraber, uçan sigar biçiminde iki UFO'yu gördüm. Onlar acaip, korkunç bir şekilde hıza maliktiler...» ve sözlerine şunları ekledi: «İdarenin, günde 24 saat çalışan, radarlar, teleskoplar, izleme kameraları ve öteki cihazlarla donatılmış bir uyarma ağı ile teşkilâtlanmış bir üsten yapıldığını düşünüyorum.»

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz

Bu husus bizi, UFO'ların fırlatılmalarının ortaya çıkardığı büyük soruna sürüklemektedir. Onların, bir manzara oluşturan çabuklukları, bizim fizik kurallarımıza meydan okuyan hızları, kaçınılmaz bir şekilde insanı şu soruya yöneltiyor: UFO'lar nereden gelmektedirler?

H.E.T. de karşılaşılan, geniş bir şekilde büyük zorluk buradan gelmektedir: Ani materyalizasyon ve demateryalizasyona katılan uzaklık sorunu. Eğer iyi düşünülecek olursa, bu, baş dönmesi vermeden olmamaktadır. Gerçektén, ışığın saniyede (300 000 km.) olan hızında en yakın yıldız olan PROXIMA CENTURİ'nin kenarında olmamız için bize, dört ışık yılı gerekecektir. Nihayet, samanyolu içindeki beş yıllık yolculukta, bir yıldız rastlamayacağız. Dakikada 11 milyon mil hesabıyla 11 milyar yıldız içeren galaksimizi geçmek için bize, 80 000 yıl gerekecektir. Bu geçişten sonra boşluk vardır. Zira, bizinkine en yakın galaksi olan ANDROMEDA, 2 milyon ışık yılı uzaklıktadır ve ANDROMEDA'den sonra da, grubumuz, «Bölgesel gruplanma» adı verilen 17 samanyolu daha ihtiva ettiğine göre, uzayın boşluğuna hâlâ ulaşamayacağız.

En önemli birliği oluşturan ve kendisine ulaşmak için 300 yıl gerekecek olan HERCULE, her biri, milyarlarca yıldız ile beraber, 10 000'den fazla galaksiyi içermektedir. Ve evrende, yaklaşık olarak, 10 milyar galaksi vardır.

Böyle bir düşünce içinde, yıldızlara âit yolculuk olanaksızlığının, başka bir güneş sisteminden gelen makineler olarak «uçan dâireler» gerçeğine hâlâ inanmayanlar için, seçkin bir belge getireceği anlaşılmaktadır. UFO'ların fırlatışının üzerine eğilişimizin hemen ilk zamanlarından beri, ancak nazariyatta ilerleyebildik. Fizik konusunda bu günkü bilgilerimizin içinde, fırlatma sorunu, bizim için bir muamma olarak kalmaktadır. Fazla olarak, ışık hızını geçme olanaksızlığımız üzerinde bir muhasebede bulunmamız gerekmektedir.

Bununla beraber bu sorun, maddi bir denemeye girişmeden önceki ilk ve gerekli aşama olan böyle bir düşüncedeki muamma'nın sırrını, matematikle bulmaya girişen bi-

limsel araştırmacılar, mühendis ve matematikçilerin merakını çekmekten geri kalmamışlardır.

DOKTOR PAGES'İN FARAZİYESİ

Tıp doktoru ve mühendis olan doktor PAGES, kırk yıl kadar önce «Karşıt çekim» adını verdiği bir faraziye ortaya atmıştı. Onun için, her zaman inanıldığı gibi, «çekici» değil, ancak «itici» kuvvetler vardı.

MARCEL PAGES, bilimin esas temeli olarak dikkate alınanın aksine, cisimlerin arza doğru çekilmediklerini, fakat, bir uzay gücü tarafından arza karşı gittiklerini iddia etmektedir. Görünen sonuç aynıdır ve NEWTON bunun aksini söylememiştir.

Bu hal içinde, hemen o zamanı, elektro manyetik tabiatlı, zıt bir alan meydana getirilerek, çekim gücünün nötralize edilmesi olanağı doğacaktır.

Alanları, biçimine göre cihetliyerek, böyle bir alan oluşturan bir makine, çekimden kurtanlacak ve sınırsız olarak hareket edebilecektir.

Biraz önce gördüğümüz gibi, onbeş yıldan beri gizlice çalışıklarına göre, bu faraziyeyi Ruslar ve Amerikalılar hafife almamışlardır. Böylece 1968 yılında N.A.S.A.'nın bir sözcüsü şunu teyid edebilmiştir: «Hâli hazırda AERONEF'leri fırlatmak için biricik çare füzedir. Çok yakın bir gelecekte, uzun mesafedeki gezegenler arasında yolculukların azami koşullarını sağlamaya elverişli, biricik teknik olarak görünen Karşıt çekim teorisi gelişecektir.

MÜHENDİS PLANTIER'İN FARAZİYESİ

PLANTIER uzayda, henüz bilmediğimiz, fakat onun inandığı bir enerji gücü bulunduğunu düşünmektedir. Kozmik ışınlarla benzeyen KINETİK lekeyi ve enerji ile donatılmış kozmik parçacıkları üreten bu enerjidir.

Kozmik ışınların bulunuşu sözlerine şunları ekleyen PLANTIER'nin faraziyesine ağırlık vermektedir: «Bu parçacıklar, kozmik bir çekirdeğin tam ve gerçekleşemeyen bir buharlaşmanın verebileceği enerjinin, yaklaşık olarak 100 000 kere fazlasına ulaşan bir enerji yoğunluğu arz ederler. Bu parçacıklar, kökeni efsanevi bir enerji tasavvur ettirmektedirler. Böyle bir enerjiden canlı parçacıklar elde etmek için, gerçekten dev bir SİK-

LOTRON gerekecektir ve uzayda esrarengiz bir kudret yoğunlaşmasını açıklayabilecek hiç bir şey meydana çıkmamıştır.

PLANTİER için makine, bu hal içinde, doğada bu enerjiden başlayarak yaratılmış olan kozmik ışının ilkelerine benzer bir serbestleşme usulü kullanacaktır. Böylece vücuda gelen zerrecikler, aletin içinde, zerresel, dalgalı, akıcı bir biçim altında, ışığınkine yakın bir hızla, fırlatma yönünde ışık saçacaklardır. Böylece, aletten geçen bir çeşit sürekli kozmik demete mâlik olunacaktır. Aletten itibaren harekete geçerek, koşmasında onu izleyecek, onu fırlatacak ve onu durmaya mecbur edecektir.

UFO'ların içinde gelişen top yekûn sessizliği açıklamak üzere PLANTİER, uçan dairenin, kendi öz atomlarından her birine ve çevresindeki havanın atomlarının her birine bir güç uygulayacak, esrarengiz bir enerjiyi zorladığını tasavvur etmektedir. Mermilerinden daha hızlı yer değiştirdikleri sanılan uçan daireler, bu hal içinde gürültü yapmalı ve ısı etkisi altında buhar çıkarmalıdır. Fakat bütün bunlar, sanki hava, uçan daire ile sürükleniyormuş gibi cereyan etmektedirler. Bu hal içinde, kendisine karşı ne sürünme: ne de ısınma bulunmamaktadır.

Fazla olarak, hızı tedrici olduğuna göre, bu sürüklenen hava, hareketsiz atmosferin geri kalan kısmı ile çarpışmamakta veya sürtünmemektedir. Uçan daire, sürtünmeye karşı, sürüklenen havadan yayılma, kenarları belirsiz ve gürültüsüz ve hayali hızları önleyici etki yapan, ısınmasız bir şekilde gelişebilen bir yatak vasıtasıyla bir çeşit korunmaya alınmıştır.

KOZMİK ENERJİ

PLANTİER'nin 1955 yılındaki tahminine göre, bilgin, hali hazırda, evrenimizin doğu-

şunda olduğu gibi, çözümlenmemiş enerjiye bağlı bir çok blânçoların hâline hedef olmaktadır ve biz, tamamiyle bilinmeyen enerjiye bağlı kaynakların mevcudiyeti üzerine fazla şanslı iddia ileri sürüyoruz. Tedrici fikirsel gelişmede olan bütün varlıklar, bunları er geç meydana çıkaracaklar ve ihtimal ki, onların en azından birisi, gezegenler arası seyahatler için azami koşulları dolduracaktır.

Bu hal içinde PLANTİER, bu çözümü, tabii bir enerjiden seçmiştir. Seçimi, uçan dairelerle meşgul olmadan önce, insan gelişmesi üzerinde yaptığı, çok genel bir inceleme sırasında gerçekleştirmiştir. Bu hal içinde, «Kozmik enerji» adını verdiği, nisbeten iyi bilinen, doğal bir enerji söz konusu idi.

1957 yılı süresince, ilk defa olarak Belçika'da, sadece bizi kuşatan evrenin enerji ile çalışan, kudretli bir amplifikatör denendi. Bu jeneratör, kendisine verilmiş olan kudretin dört mislini geri vermeyi başardı.

VALLEE'nin Synergétique faraziyesinin üstadca teyidi şöylece özetlenebilecektir: Uzayın yapısı enerjiye bağlıdır. Bu hal içinde madde, uzay ile enerji alış verişini yapabilmektedir. Acalp bir şekilde PLANTİER'ninkine benzeyen bir faraziyenin, ilk maddi gerçekleştirilmesini yapan bu jeneratördür ve bu gerçekleştirme üzerine, resmi bilim, tam bir şyskunluğu muhafaza etmeye devam etmiştir. Acaba, uzayın enerjisi ucuza mal olacak mıdır?

Her ne olursa olsun, bu temel gerçek görüş, bizi, bir çok kanunları ve insanî bilim anlayışımızı gözden geçirmeye ve bununla beraber evrenin, yaratılmadığını kabule sürükleyecektir. Sürekli yaratılış içindeki evren, kendisini tamamiyle başlangıçsız ve sonsuz bulundurarak, nihayetsiz bir şekilde değişmektedir. Kozmik gerçeğin kavranmasına gelince, bu, bütün epistemolojik, metafizik ve hattâ doğasal mantığa dayanacaktır.

**RUH ve MADDE'ye Abone olunuz;
Okuyunuz, Okutunuz.**

Naska Maymunu

(Sayfa 11'den devam)

yeteneği bulunan yaratıklara sahip olduğunu simgeler. Orijinal fotolarda maymunun kağısındaki çıkıntılar kuşkuyla yer vermeyecek, başka bir anlam aratmayacak biçimde —Kulak— benzerliğindedir. Bunları 2 numaralı şekildekinden zaten farklı olan görünüşleri ile kesinlikle kulak olarak kabûl ettiğimiz taktirde, şekil anlatımına çalıştığı canlıların yetenekleri bakımından yeni ve ileri bir anlam daha getirir: Duymak! Duymanın karşısında anlaşmanın temeli olan düşüncelerin ses kalıpları ile verilişi gelir ki, bu yetenek, canlıların gelişim düzeyindeki çok ileri bir

aşamayı simgeler.

Nazca Maymunu, bir figür üzerinde topladığı değişik temel bilgileri, ifade edebilme gücü ile ileri bir zekânın ürünü olduğunu kesinlikle kanıtlar.

Sözü burada bitirmeden önce önünüze tarih, mitoloji, dinler, Astronomi ve uzay teknolojisi bakımından beiki üzerinde ciltler dolusu yazı yazılabilecek bir belge koymak istiyorum (Şekil - 7). İç içe 9 dairenin veya bunu kesiksiz bir çizimle anlatan spiralin bu tür yapıtlarda Güneş sistemini belirttiğini anladığımıza göre, bu resim acaba neyi anlatmaktadır dersiniz?

